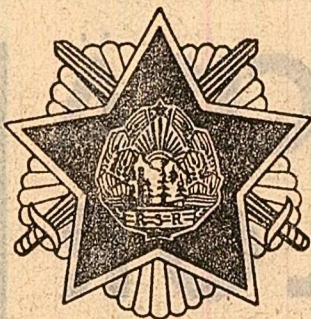

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVII Nr. 7630

Simbătă 2 martie 1968

8 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI:

- VIAȚA DE PARTID: Delimitare precisă a atribuțiilor, nu muncă globală! ■ Suferiți de hipertensiune arterială?
- Sursele beneficiilor în întreprinderea agricolă de stat ■ „Bicicleta” (proză de Ioan Grigorescu) ■ La tribună — lectorul public ■ Oceanul — uriașă „cămară cu provizii” a omenirii ■ Sport

COMUNICATUL ședinței plenare extraordinare a C.C. al P.C.R.

În ziua de 1 martie a.c. a avut loc ședința plenară extraordinară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Comitetul Central a examinat la primul punct al ordinii de zi informarea în legătură cu activitatea delegației române și cu modul în care s-au desfășurat pînă în prezent lucrările întîlnirii consultative de la Budapesta

și a aprobat hotărîrea ce se publică alăturat.

La punctul al doilea al ordinii de zi, plenara a examinat probleme în legătură cu participarea delegației române la ședința ce va avea loc la Sofia în ziua de 6 martie a Comitetului Politic Consultativ al țărilor participante la Tratatul de la Varșovia și a adoptat hotărîri corespunzătoare.

În încheiere a luat cuvîntul secreta-

rul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român — tovarășul Nicolae Ceaușescu — care a subliniat importanța deosebită a problemelor puse în dezbateră Comitetului Central — organul suprem al partidului nostru — care între congrese discută și hotărăște asupra problemelor fundamentale ale politicii și activității partidului, asupra măsurilor de însemnătate vitală pentru interesele parti-

dului, ale poporului român, ale națiunii noastre socialiste, asupra activității depuse de partid și guvern pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare cu toate țările socialiste, cu toate partidele comuniste și muncitorești frățești și detașamentele mișcării de eliberare națională, cu toate statele, indiferent de orînduirea socială, pentru salvagardarea păcii și cooperării între popoare.

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist Român

Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român, întrunită în ziua de 1 martie 1968, a ascultat informarea în legătură cu activitatea delegației române și cu modul în care s-au desfășurat pînă în prezent lucrările întîlnirii consultative de la Budapesta.

Comitetul Central al Partidului Comunist Român a hotărît în plenara din 14 februarie a. c. ca o delegație a partidului nostru să participe la întîlnirea consultativă de la Budapesta, în scopul de a-și aduce contribuția activă la întărirea unității și coeziunii mișcării comuniste, de a acționa, împreună cu celelalte partide participante, în vederea pregătirii unei consfături internaționale menite să reprezinte un aport real la normalizarea relațiilor dintre partidele comuniste și muncitorești, la restabilirea unității lor.

În cadrul întîlnirii consultative, încă înainte de începerea dezbaterilor, delegația partidului nostru a adresat tuturor delegațiilor participante apel tovarășesc de a se abține să critice, să pună în discuție sau să judece, sub orice formă, activitatea politică internă sau externă a vreunui partid frățesc prezent sau nu la lucrări. Cu toate acestea, de la început au fost încălcate înțelegerile anterioare, pozițiile exprimate prin documente, precum și asigurările date prin declarații publice de către reprezentanții unor partide că va avea loc un schimb liber și democratic de păreri privind pregătirea consfătirii internaționale a partidelor comuniste, că nu va fi atacat, condamnat sau judecat nici un partid frățesc. În luările de cuvînt ale unor vorbitori au fost aduse critici și atacuri unor partide comuniste frățești. Astfel, în ședința din 28 februarie a întîlnirii consultative, delegația Partidului Comunist din Siria și-a permis să pună în discuție politica internațională a Partidului Comunist Român și a Republicii Socialiste România, și s-a dat la atacuri și calificative jignitoare la adresa partidului nostru și a poziției sale privind consfătirea internațională a partidelor comuniste și muncitorești.

Delegația Partidului Comunist Român a făcut în legătură cu aceasta o declarație energică de protest. În răspunsul său, delegația siriană s-a eschivat să retracteze atacurile adresate partidului nostru și, deși o serie de delegații s-au desolidarizat de aceste atacuri, întîlnirea nu a luat poziție de dezaprobare față de atitudinea delegatului sirian. Luînd cunoștință de răspunsul delegației siriene la acest protest, și fiind seama de gravitatea atacului împotriva partidului nostru și de spiritul în care se desfășurau lucrările, delegația noastră a informat Comitetul Central al Partidului Comunist Român.

Analizînd situația creată prin atacurile la adresa unor partide comuniste, între care și partidul nostru, Comitetul Executiv al Comitetului Central a considerat necesar să se adreseze îndată conducătorilor unor partide comuniste și muncitorești, participante la întîlnire, arătînd că „ÎN ACELEȘI CONDITII SE ÎNCALCĂ ÎNTELEGEREA REALIZATĂ PRIVIND CONVOCAREA ACESTEI ÎNTILNIRI, CĂ NU SE ASIGURĂ DES-

FĂȘURAREA UNUI SCHIMB LIBER ȘI DEMOCRATIC DE PĂRERI ÎN LEGĂTURĂ CU PROBLEMA CONVOCĂRII UNEI CONFĂTURI MONDIALE A PARTIDELOR COMUNISTE ȘI MUNCITOREȘTI. CONSIDERĂM CĂ ATACUL LA ADRESA ALTOR PARTIDE, A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, ARE DREPT SCOP DE A ÎMPIEDICA SCHIMBUL LIBER DE PĂRERI ȘI, DECI, NU CREEAZĂ CONDIȚII DESFĂȘURĂRII NORMALE A ÎNTILNIRII. ESTE CUNOSCUT CĂ ASTĂZI PROBLEMA SCHIMBULUI LIBER ȘI DEMOCRATIC DE PĂRERI ESTE UNA DIN CERINȚELE ELEMENTARE ALE UNOR RELATIILOR NORMALE ÎNTRE PARTIDELE COMUNISTE ȘI MUNCITOREȘTI”.

Conducerea partidului nostru a făcut apel la conducerea partidelor respective să acționeze prin reprezentanții lor la întîlnirea de la Budapesta pentru a se ajunge la o soluție care să asigure desfășurarea într-un spirit tovarășesc, constructiv a întîlnirii și să facă posibilă participarea în continuare la lucrările sale a delegației Partidului Comunist Român.

Potrivit mandatului primit din partea Comitetului Central al partidului, delegația română la Budapesta a ridicat, de asemenea, această problemă în fața celorlalte delegații, arătînd că în situația creată este necesar să se găsească o formă prin care să se arate situația gravă la care s-a ajuns prin încălcarea normelor de relații între partidele frățești, prin împiedicarea schimbului democratic de păreri în cadrul acestei întîlniri, și s-a retras de la lucrările întîlnirii pînă la hotărîrea ce urma să fie luată de Comitetul Central al Partidului Comunist Român.

Analizînd situația creată în cadrul întîlnirii de la Budapesta, plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român aprobă atitudinea și acțiunile întreprinse de Comitetul Executiv al Comitetului Central. În același timp, plenara aprobă poziția și activitatea desfășurată de delegația Partidului Comunist Român la întîlnirea de la Budapesta, inclusiv părăsirea de către aceasta a întîlnirii.

Constatănd că la întîlnirea consultativă de la Budapesta nu s-au creat condiții pentru o dezbateră democratică a punctelor de vedere ale partidelor în legătură cu pregătirea unei consfătiri internaționale, că aceste întîlniri i s-a imprimat cursul punerii în discuție, criticării și blămării altor partide frățești, plenara Comitetului Central a hotărît ca partidul nostru să nu mai participe la lucrările acestei întîlniri. Plenara consideră că participarea în continuare la întîlnirea consultativă de la Budapesta ar însemna acceptarea promovării unor practici și metode de condamnare a altor partide, de impunere a voinței unor partide altor partide, practici care dăunează în mod grav eforturilor pentru normalizarea relațiilor dintre partide, contribuie la adîncirea divergențelor existente în sinul mișcării comuniste, agravează și mai mult pericolul adîncirii scîrîmii.

Partidul Comunist Român consideră că este de o importanță vitală pentru unitatea mișcării comuniste promovarea unor relații între partidele comuniste bazate pe principiile marxism-leninismului și interna-

ționalismului proletar, pe respectarea independenței, egalității și neamestecului în treburile interne, pe dreptul fiecărui partid de a-și elabora de sine stătător linia politică internă și externă. Partidul Comunist Român militază pentru promovarea unui climat cu adevărat democratic în mișcarea comunistă, de înțelegere și colaborare tovarășească, pentru lichidarea oricăror forme de presiuni împotriva altor partide, a atitudinilor de discriminare, a practicilor invecetelor și acuzațiilor, a oricăror încercări de a împărți partidele comuniste frățești în marxiste sau nemarxiste, în internaționaliste sau naționaliste, sau în oricare alte categorii.

Deoarece întîlnirea nu a dezaprobat atacurile împotriva partidului nostru ale delegatului sirian și nu și-a însușit apelul ca în cadrul întîlnirii consultative să nu se atace alt partid frățesc, delegația P.C.R. nu mai putea continua să participe la lucrările întîlnirii. În conformitate cu hotărîrea Comitetului Executiv, delegația a făcut o declarație de principiu în care s-a arătat situația gravă la care s-a ajuns prin încălcarea normelor de relații între partidele frățești, prin împiedicarea schimbului democratic de păreri în cadrul acestei întîlniri, și s-a retras de la lucrările întîlnirii pînă la hotărîrea ce urma să fie luată de Comitetul Central al Partidului Comunist Român.

Cu toată stăruința depusă de delegația partidului nostru pentru a se da acestei probleme o soluție acceptabilă, și deși unele delegații au considerat justificate intervențiile delegației române, propunerea menționată mai sus nu a fost acceptată.

Deoarece întîlnirea nu a dezaprobat atacurile împotriva partidului nostru ale delegatului sirian și nu și-a însușit apelul ca în cadrul întîlnirii consultative să nu se atace alt partid frățesc, delegația P.C.R. nu mai putea continua să participe la lucrările întîlnirii. În conformitate cu hotărîrea Comitetului Executiv, delegația a făcut o declarație de principiu în care s-a arătat situația gravă la care s-a ajuns prin încălcarea normelor de relații între partidele frățești, prin împiedicarea schimbului democratic de păreri în cadrul acestei întîlniri, și s-a retras de la lucrările întîlnirii pînă la hotărîrea ce urma să fie luată de Comitetul Central al Partidului Comunist Român.

Analizînd situația creată în cadrul întîlnirii de la Budapesta, plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român aprobă atitudinea și acțiunile întreprinse de Comitetul Executiv al Comitetului Central. În același timp, plenara aprobă poziția și activitatea desfășurată de delegația Partidului Comunist Român la întîlnirea de la Budapesta, inclusiv părăsirea de către aceasta a întîlnirii.

Constatănd că la întîlnirea consultativă de la Budapesta nu s-au creat condiții pentru o dezbateră democratică a punctelor de vedere ale partidelor în legătură cu pregătirea unei consfătiri internaționale, că aceste întîlniri i s-a imprimat cursul punerii în discuție, criticării și blămării altor partide frățești, plenara Comitetului Central a hotărît ca partidul nostru să nu mai participe la lucrările acestei întîlniri. Plenara consideră că participarea în continuare la întîlnirea consultativă de la Budapesta ar însemna acceptarea promovării unor practici și metode de condamnare a altor partide, de impunere a voinței unor partide altor partide, practici care dăunează în mod grav eforturilor pentru normalizarea relațiilor dintre partide, contribuie la adîncirea divergențelor existente în sinul mișcării comuniste, agravează și mai mult pericolul adîncirii scîrîmii.

Hotărînd de a nu mai participa în continuare la lucrările întîlnirii consultative de la Budapesta, deoarece aceasta nu asigură un schimb liber, democratic, de păreri în legătură cu conferința internațională a partidelor comuniste și muncitorești, Partidul Comunist Român este animat de dorința de a milita în continuare pentru dezvoltarea relațiilor cu toate partidele frățești — fie că participă sau nu la întîlnirea de la Budapesta — pentru normalizarea relațiilor din mișcarea comunistă și muncitorească, pentru întărirea unității ei, pentru întărirea solidarității tuturor forțelor progresiste din lume, a întregului front antiimperialist, pentru victoria cauzei socialismului, păcii și progresului.

Solemnitatea conferirii titlului de „Erou al Muncii Socialiste” academicianului Const. Daicovicu

La Palatul Consiliului de Stat a avut loc, vineri la amiază, solemnitatea conferirii titlului de „Erou al Muncii Socialiste” din Republica Socialistă România și a Medaliei de aur „Secera și Ciocanul” academicianului Constantin Daicovicu, membru al Consiliului de Stat, rectorul Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj, pentru merite deosebite în domeniul învățămîntului și științei, în activitatea de stat și obștească, cu prilejul împlinirii vârstei de 70 de ani.

Înalta distincție a fost înmînată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat.

La solemnitate au participat tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaru, Leonte Răutu, precum și Constanța Crăciun, Ștefan Peterfi, vicepreședinți ai Consiliului de Stat, Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, Miron Nicolescu, președintele Academiei Republicii Socialiste România, academicieni și alți oameni de știință și cultură.

Adresîndu-se sărbătoritului, tovarășul Nicolae Ceaușescu l-a felicitat călduros în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat și al guvernului cu prilejul conferirii înaltei distincții. Aceasta, a spus președintele Consiliului de Stat, constituie o prețuire a muncii depuse de tovarășul Daicovicu pe mai multe planuri de activitate. As remarcă pe cel istoric al cunoașterii trecutului de luptă al poporului nostru, care are o importanță deosebită în educarea maselor, a tinerii generații, în dezvoltarea națiunii noastre socialiste. Prețuire, de asemenea, activitatea depusă pe frontul învățămîntului, domeniul important în formarea și educarea noulor generații, care contribuie activ la făurirea societății noastre. De asemenea, tovarășul Daicovicu a adus și aduce o contribuție de preț pe tărîm politic și social.

Exprimînd convingerea conducerii noastre de partid și de stat, a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu, că prețuirea activității tovarășului Daicovicu, simbolizată și prin această decorație, care în sine nu poate să exprime totul, va stimula și în viitor participarea sa la dezvoltarea societății noastre, contribuția sa la cunoașterea cit mai reală a istoriei patriei.

Partidul și guvernul dau o înaltă apreciere contribuției pe care oamenii de știință și cultură, în-

treaga noastră intelectualitate, o aduc la edificarea societății socialiste, la progresul și bunăstarea poporului român.

Sirins uniți, clasa muncitoare, țărîncea, intelectualitatea, toți oamenii muncii, indiferent de naționalitate, făurisc împreună, cu abnegație și avînt, vișurile înaripate ale nemurătorilor generații ale poporului — un viitor luminos, prosper și fericit, pentru patria noastră scumpă — România socialistă.

Te felicităm din toată inima, tovarășe Daicovicu, și îți dorim mulți ani, multă fericire și sănătate.

Răspunzînd, academicianul Constantin Daicovicu a spus: Înalta, prea înalta distincție cu care sînt onorat astăzi — a cărei semnificație deosebită și valoare extremă nu-mi scapă — mă copleșește. Ea umple de lacrimi ochii omului pe care-l vedeți în față și inima de o imensă fericire. Primele cuvinte care îmi vin pe buze sînt acelea ale unei calde mulțumiri și ale unei neînmurite recunoștințe.

Am fost — și v-aș ruga să-mi dați acest credit, și sînt sigur că mi-l veți da — în toată viața mea un om cu simțul datoriei și al răspunderii. Simțul datoriei și al răspunderii față de poporul meu, față de țara mea și aș putea spune față de întreaga omenire. Am dorit mai mult sarcini și nu onoruri, fiindcă am considerat că pentru un om al muncii sarcinile pe care le primește sînt cele mai frumoase podobe. Sarcinile am căutat să mi le îndeplinesc cu toată știința și cu toată conștiințiozitatea și răspunderea. E adevărat, am avut parte și de multe onoruri și distincții.

Totuși, astăzi mă văd clătit cu înaltul titlu de „Erou al Muncii Socialiste”. Sînt un numai mîndru, dar sînt mișcat pînă în adîncul ființei mele de acest titlu mărit și frumos pe care mi-l acordă partidul, Consiliul de Stat și guvernul la împlinirea a 70 de ani de viață și a 52 de ani de activitate. Mă leg solemn în fața dv. să fiu vrednic de acest mare titlu și în anii pe care-i mai am înaintea mea, prin munca mea, prin devotamentul meu față de partid, față de patria mea și față de socialism. Vă mulțumesc din toată inima.

După solemnitate, conducătorii de partid și de stat s-au întîlnit, într-o atmosferă călduroasă, cu sărbătoritul.

(Agerpres)

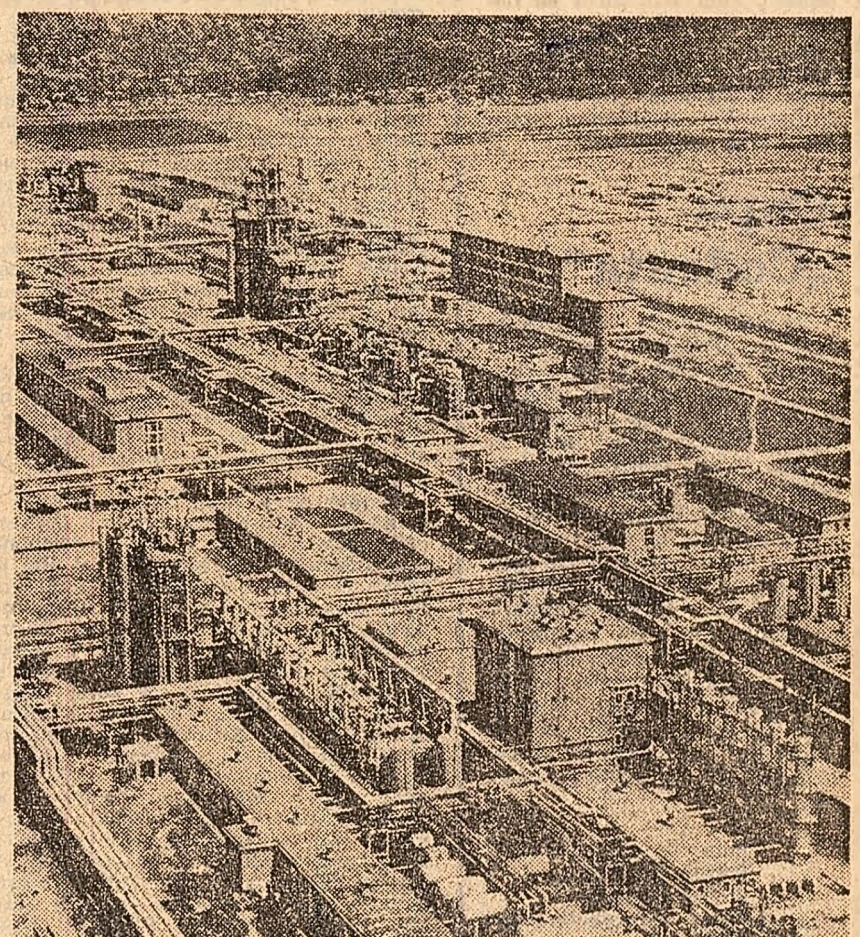
Întoarcerea de la Budapesta a delegației Partidului Comunist Român

Vineri dimineață s-a înapoiat în Capitală delegația Partidului Comunist Român, alcătuită din tovarășii Paul Nicolescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., și Mihail Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., care a participat la întîlnirea consultativă

a partidelor comuniste și muncitorești de la Budapesta.

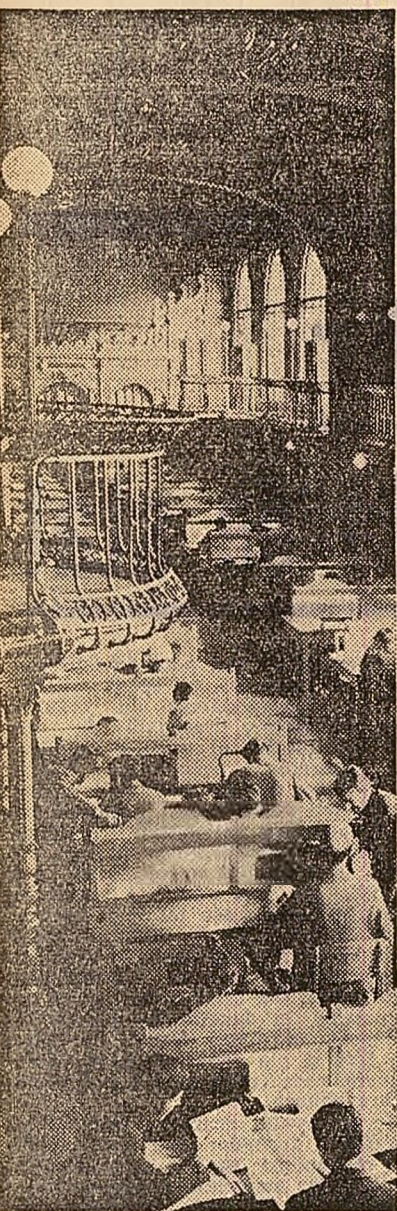
La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost întîmpinată de tovarășii Chivu Stoica, Leonte Răutu, Virgil Trofin, de membri ai C.C. al P.C.R., activiști de partid.

Erau de față Jozsef Vince, ambasadorul R. P. Ungare la București, și membri ai ambasadei.

Combinatul de cauciuc sintetic și produse petrochimice din orașul Gheorghiu-Dej (Foto: Gh. Vințiu)

LA TRIBUNĂ — LECTORII PUBLICI

În sala de lectură a Institutului poli-tehnic din Iași

Progresul științific și tehnic care revoluționează, zi de zi, toate sectoarele vieții noastre sociale influențează în mod pozitiv și munca de răspundere a cunoștințelor culturale-științifice, ridicînd în fața activităților culturale noi probleme care se cer rezolvate, pentru creșterea calității manifestărilor și a eficienței lor, pentru antrenarea celor mai buni intelectuali. An de an, tematica manifestărilor a cuprins o mai mare varietate de probleme, într-o gamă tot mai largă de forme și mijloace, a sporit eficacitatea lor, aderența publicului larg la acțiunile organizate.

Pentru a asigura varietatea de care aminteam, comisia noastră pentru răspundere a cunoștințelor științifice și-a consultat periodic cu un mare număr de lectori și colaboratori din cadrul secțiilor sale științifice. Rezultatul acestei consultări l-a constituit elaborarea tematicii orientative care a fost difuzată apoi spre consultarea și completarea diferitelor colective de oameni ai muncii din uzine și fabrici. Pentru viitor credem că ar fi foarte util dacă concomitent cu consultarea lectorilor și a colaboratorilor noștri am organiza periodic — poate o dată pe an — o largă consultare a unor institute de cercetări științifice ale Academiei, a institutelor de învățămînt superior, a unor ministere și instituții centrale de stat care grupează un mare număr de specialiști și care prin vîrstă lor au experiență și putere veni cu propuneri concrete de noi teme în sprijinul activității instructive-

educative de masă.

De altfel, cine oare ar putea fi mai în măsură să aprecieze care sînt cele mai noi și mai importante probleme științifico-tehnice și cultural-artistice ce ar trebui să fie aduse la cunoștința oamenilor muncii prin intermediul propagandei prin conferințe, dacă nu tocmai specialiștii acestor instituții, cei ce și-au adus contribuția directă la rezolvarea lor într-un domeniu sau altul al cercetării științifice și al practicii în producție? Răspunsul afirmativ este implicat, dar transparența sa în practică nu e deloc lesnică. Din ce cauză?

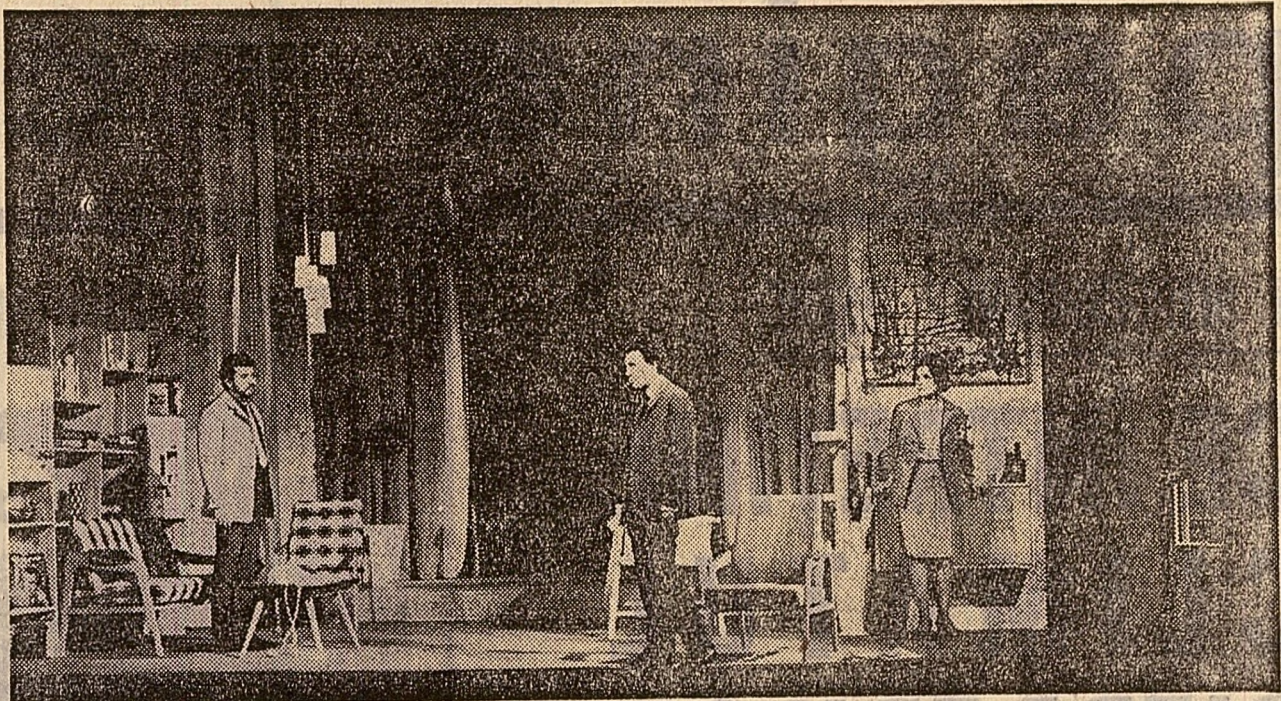
În prezent, conducerile unor instituții precum și organele de partid și de sindicat nu iau întotdeauna în considerație și nu apreciază în mod obiectiv activitatea desfășurată în timpul lor liber de către unii intelectuali în calitate de lectori pe lângă universitățile populare și muncitorești, lectoratele și ciclurile de conferințe organizate în fabrici, uzine și instituții. De asemenea, nu toate conducerile instituțiilor înțeleg necesitatea sprijinirii activității culturale-educative prin recomandarea celor mai buni specialiști în vederea susținerii și desfășurării a diferitelor teme științifice și tehnice. Adesea bazele la porțile închise ale unor instituții care grupează sute de specialiști cu o înaltă calificare, în măsură să expună competent și convingător problemele solicitate de către oamenii muncii.

În fond cine ar putea să vorbească mai bine despre problemele perfecționării conducerii și planificării economiei naționale, despre organizarea științifică a producției și a muncii, despre valorificarea superioară a resurselor naturale ale țării, cointeresele materiale și imbușcămintea sistemului de salarizare etc. dacă nu cadrele de specialiști de la Academia de Studii Economice, Comitetul de Stat al Planificării, Comitetul de Stat pentru Problemele Organizării și Salariilor, Ministerul Finanțelor, Academia Republicii Socialiste România și instituțiile sale? Din păcate însă tocmai de la aceste instituții primim cele mai multe referiri, situație pe care o considerăm întru totul nejustificată dacă ținem seama de posibilitățile mari existente în această direcție.

Recunoașterea de către fiecare din instituțiile amintite a importanței sarcinii ce revine conferențiarilor obștești al C.R.C.S. ar aduce, ca o consecință imediată, două avantaje evidente. Pe de o parte, pe lângă recomandările de teme, instituțiile respective ar putea, cu prilejul acestei consultări, să vină ele însele în sprijinul propagandei științifice chiar cu propuneri de conferințe dintr-unul sau dintr-un domeniu, care să poasă să cuprindă nivelul corespunzător cerințelor problemei incluse în tematica manifestărilor culturale-educative. În acest mod credem că s-ar îmbunătăți substanțial atât tematica, cât și componența colectivelor de lectori cu noi forțe.

Pe de altă parte, în noile condiții, intelectuali recomandați de către conducerile instituțiilor și de organele de partid respective ca să facă parte din rîndul lectorilor C.R.C.S., ar fi recunoscuți ca atare, fără a mai primi și alte munci obștești în cadrul instituției din care fac parte. Căci trebuie să recunoaștem că munca de lector cere pe lângă calitățile de pedagog și de psiholog și o mare cheltuială de energie și de timp.

Am insistat asupra acestui aspect deoarece sînt de părere că în activitatea informativ-educativă problema principală o constituie lectorul, pregătirea și talentul său, precizarea de a se face ascultat. Tocmai de aceea consider că ar trebui să stea în centrul atenției tuturor comisiilor pentru răspundere a cunoștințelor științifice, precum și a organelor care le conduce. În această direcție sînt de părere că s-a făcut foarte puțin de către forța noastră central, Consiliul pentru Răspundere a Cunoștințelor Cultural-Științifice din C.S.C.A. Mai refer deosebit la faptul că nu s-a înfăptuit în ultimii ani nici o acțiune și nu s-a luat nici o măsură în scopul permanențării și „oficializării” calificării de conferențiar, ca aceasta să fie recunoscută ca atare în toate instituțiile, iar lectorul să-și facă din activitatea obștească un titlu de mîndrie.

Teatrul de Stat din Bacău, în turneu la București, a prezentat piesa „Incendiu” de Dimos Rendis. În fotografie: o scenă din spectacol

Expoziție de artă flamandă

BACĂU (correspondentul „Științei”). La galeriile Muzeului de artă din Bacău s-a deschis o expoziție de artă flamandă, cu rînduri de tablouri, dantele și faianțuri din secolele XVI-XVIII. Atrăg atenția în mod deosebit tablourile din linia 1-2, realizate în diferite ateliere din Bruxelles, executate în tehnica haute-lisse și avute loc și un simpozion cu tema: „Pe meleaguri flamande”, la care au vorbit lector universitar Iulian Antonescu și profesor-sagar Viorela Dene, de la Muzeul de artă al R. S. României.

FESTIVALUL „CERBUL DE AUR” — BRAȘOV

Cele câteva zile care ne mai despart de marea competiție a muzicii ușoare de la Brașov se desfasoară sub semnul pregătirilor febrile, a repetițiilor, a ultimelor rețurări...

Organizat sub auspiciile Radioteleviziunii române, Festivalul internațional dotat cu marea premiu „Cerbul de aur” este menit a deveni pe cel mai valoros tineri soliști de muzică ușoară din Europa. Amploarea manifestărilor, participarea unor personalități notorii ale genului sînt argumente în favoarea sporilor considerabile a prestigiului creației și interpretării românești de muzică ușoară, puțin cunoscută pînă în prezent peste hotare.

Regulamentul concursului prevede obligativitatea interpretării de către concurenții a unei piese românești la alegere. De aceea, fiecare solist străin care și-a anunțat participarea i-a fost remis din timp un caiet cuprinzînd 20 de piese românești, cu textele traduse în cîteva limbi. Un juriu internațional în care România va fi reprezentată de un singur membru cu drept de vot, va asigura obiectivitatea aprecierii celor 28 de concurenți (inclusiv cei români: Margareta Pălaru, Dan Spătaru, Anca Agoneanu) din 20 de țări.

De menționat că orchestra de acompaniament, special alcătuită — dirijată alternativ de Sile Dinicu, Richard Oschanitzky și Alexandru Iltre — se adăugă la fața unui examen serios și dificil: ea va avea de susținut partitura instrumentală a celor două recitaluri date de Doina Badea și Constantin Drăghici și a evoluției celor 28 de concurenți; dintre cele 66 de aranjamente orchestrale, circa 30 străine, sînt aduse de fiecare concurent cu 2-3 zile înainte de începerea festivalului.

Paralel cu Festivalul vor avea loc la Brașov (4 martie) și Făgăraș (10 martie) spectacole cu caracter folcloric, în cadrul cărora își vor da concursul o serie de artiști și formații din părțile locului.

Și acum, cîteva amănunte în legătură cu programul festivalului: în 5 martie va avea loc concertul de deschidere, în care vor evolua Constantin Drăghici, Radmila Karacici, Los Machucabos, Anda Clugăreanu, Gilbert Bécand, urmînd ca în zilele de 6, 7, 8, 9 martie să se desfășoare concursul propriu-zis, însoțit zilnic de recitaluri ale unor concurenți exponenți ai genului, din țară și de peste hotare: Doina Badea, Rita Pavone, Jean Claude-Pavone, Edith Pieha, Rika Zarrai, Sergiu Clou, Bobby Solo, Caterina Cassel, Aurelian Andreescu, Maria Mițeva, Ilina Cerbacev, Amalia Rodriguez, Pia Colombo, Rex Gildo, Gică Petrescu, Hugues Aufray, Mihaela Mihael. Ultima zi, duminică, 10 martie, va fi rezervată, alături de recitaluri, festivității de decernare a premiilor și concertului laureativilor. Amintim că vedetele festivalului vor apărea însoțite de formații și orchestre proprii.

Toți soliștii vor turna cîte un film muzical de scurt metraj în cadrul festivalului în întregime va constitui obiectul unui film. Televiziunea va transmite în direct toate manifestările (iar Radioul în reluare) și emisiunile vor fi preluate de Interviuzine și Eurovizune.

Florian LUNGU

teatre

- Studio: Martin Bormann — 19.30.
- Teatrul de Comedie: Capul de rășol — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Ștefan Măgureanu nr. 1): Iulius Cezar — 20, (sala din str. Al. Șahia nr. 78 A): Comedie pe întuneric — 20.
- Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): Acest animal ciudat — 19.30, (sala Studio): Absența unui violoncel — 20.30.
- Teatrul Giulești (în sala Teatrului evreiesc de stat): Martorii se surprînd — 19.30.
- Teatrul „Barbu Delavrancea”: Hoții — 19.30.
- Teatrul Mic: Fur și simplu o criză — 20.
- „Teatrul „Ion Creangă”: Năzdrăvăniile lui Păcălă — 18.
- Studioul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale”: Commedia dell'arte — 20.
- Teatrul „Tăndărică” (sala din Calea Victoriei): Ileana Sînziana — 17, (sala din str. Academiei): O fetiță caută un cioban (spectacol prezentat de Teatrul de păpuși din Constanța) — 15, 17.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): Scandal la Boema — 19.30, (sala Victoria): Varietăți '68 — 19.30.
- Ansamblul artistic al Unirii Generale a Sindicatelor: Magistrala tineretului — 20.
- Cercul de stat: Ansamblul Cercul Mare din Moscova — 20.

TEODOR VIRGOLICI

„GALA GALACTION”

După ce a îngrîșit și prefațat mai multe ediții din opera lui Virgolic, Teodor Virgolic i-a consacrat recent scrierilor sale și o amplă monografie, reconstituind fidel drumul unei activități remarcabile, desfășurată cu dăruire, timp de 60 de ani, în domeniul variate cu simț cel al navelor, povestirii, romanului sau al publicisticii militante.

Considerînd că Gala Galaction este un scriitor contradictoriu și că, pentru a fi bine înțeles, „trebuie definit în prealabil în liniile și coordonatele

note de lector

fundamentale ale vieții și activității sale creatoare”, T. Virgolic conștientizează opiniile exprimate de acei exegeți anteriori care, pornind de la unele însușiri particulare, au creat o imagine unilaterală asupra scrierilor sale.

Debutul beletristic, navela „Pe terasă” (1896), îi oferă prilejul lui T. Virgolic ca, analizînd-o, să influențeze unele caracteristici esențiale (talentul descriptiv, viziunea dominant lirică) care, potențate apoi la un nivel superior în navela „De la noi, la Cladova”, „Gloria Constantin” și altele, aveau să-i consacre definitiv pe Gala Galaction printre scriitorii reprezentativi de la începutul veacului al XX-lea. Autorul monografiei susține convingător că Gala Galaction nu e un creator de tipuri, ci înfățișează categorii temperamentale al căror mod de manifestare este de natură emoțională deși nu lipsesc nici eroi mai precis indi-

TEODOR VIRGOLICI

Viitorul actor la rampă

Închinate lui Pinteală cel viitor de Dominic Stanca, Viitorul actor la rampă este un personaj complex, care se constituie prilej de verificare a gradului de pregătire finală al actorului; totodată, un reper care se pretează, de la caz la caz, punerii în scenă

puncte de vedere

experimentale, specifice unui studiu de teatru.

Fără să analizăm în amănunt calitățile și deficiențele spectacolului (unele cronici dramatice le prea puțin, față de importanța procesului complex care se consumă pe scena studiului — s-au ocupat de aceasta) trebuie să subliniem revuștele deosebite obținute cu Seara de balade (mențione specială la Festivalul național al teatrelor dramatice din decembrie 1967), cu Cîntăreașă cheală și, foarte recent, cu Nenorocirile din dragoste ale lui Arlecchino.

Fără îndoială, o bună parte din succesele înregistrate de studiul Institutului se datorează eforturilor și competenței devotante a cadrelor didactice care au condus munca studenților din clasele maestrilor Costache Antoniu, Beate Frelanov, Ion Cojar.

Cei peste treizeci de studenți-actori care au evoluat pînă acum pe scena studiului și care în toamna acestui an vor împroșșa cadrele artistice ale teatrelor, au demonstrat, în ansamblu, calități evidente, pe măsura talentului și a străduințelor făcătoare. Ca în orice teatru, s-au remarcat și individualități artistice promițătoare.

Dar, dacă lumile nu pot străluci din plin fără existen-

TEODOR VIRGOLICI

Viitorul actor la rampă

Mișcarea noastră teatrală se bucură astăzi, între altele, de o curcubere pe care înaintașii ei au vădit-o, poate, dar, hotărînd lucrul, nu și-a închisău posibilități existențiale, în școala de teatru, a unei săli în care viitorii actori să-și poată face ucenicia. În perspectiva istoriei teatrului românesc și a istoriei învățămîntului modestului studio al Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale” capătă, astfel, proporții remarcabile. Dar, evident, această impune principalele scoli de teatru din țară noastră și responsabilități deosebit de mari. De aceea la încheierea primei părți a stagiunii actuale, gîndul nostru se îndreaptă nu numai spre consemnarea unor realizări, ci și spre modul în care acestea reflectă o activitate deosebit de importantă pentru viitorul teatrului românesc.

Din cele nouă premiere planificate în actuala stagiune, studenții-actori din anul IV al facultății de teatru au prezentat cinci: Baladele Gheorghe de la Boiăbîrz și

TEODOR VIRGOLICI

Viitorul actor la rampă

posibilitatea studiului multilateral, a realizării unor personaje complexe, care să constituie prilej de verificare a gradului de pregătire finală al actorului; totodată, un reper care se pretează, de la caz la caz, punerii în scenă

fa umbrelor, în condițiile unui teatru care este în același timp clasă de școală, ne interesează nu numai afirmarea individualităților artistice de mîine, ci creșterea colectivă a nivelului pregătirii studenților-actori în institut. Din acest punct de vedere, prima parte a stagiunii studiului reflectă întreaga activitate a cadrelor didactice și a studenților pe parcursul celor trei ani de muncă trecuți. La calitățile și deficiențele actualelor spectacole se poate spune astfel că au contribuit, în afară de membrii cadrelor de artă, aceste studenți care au condus grupurile de studenți de-a lungul anilor, profesorii de artă verbală și mișcare scenică, ca și cei de la disciplinele teoretice. Mai mult, în calitățile și deficiențele actualelor spectacole trebuie incluse în ultimă analiză și toate acțiunile menite să contribuie la educarea complexă a viitorului actor ca artist-celeștan al patriei noastre. Fără îndoială, o bună parte din succesele înregistrate de studiul Institutului se datorează eforturilor și competenței devotante a cadrelor didactice care au condus munca studenților din clasele maestrilor Costache Antoniu, Beate Frelanov, Ion Cojar.

Cei peste treizeci de studenți-actori care au evoluat pînă acum pe scena studiului și care în toamna acestui an vor împroșșa cadrele artistice ale teatrelor, au demonstrat, în ansamblu, calități evidente, pe măsura talentului și a străduințelor făcătoare. Ca în orice teatru, s-au remarcat și individualități artistice promițătoare.

Dar, dacă lumile nu pot străluci din plin fără existen-

cinema

- o lume nebulă, nebulă, nebulă: PATRIA — 9,30; 13; 16,30; 20, BUCUREȘTI — 9; 12,30; 16,30; 20.
- Blestamul rubinului negru: REPUBLICA (completare Năică pleacă în București) — 14; 16,15; 18,45; 21,15, FESTIVAL (completare Lauri celor mai buni) — 9,30; 11; 13,30; 15; 17,30; 21.
- Am înțeles la ligani, fericiți: LUCEAFĂRUL (completare Miracol) — 9; 11,15; 13,30; 15; 17,30; 20,45, CENTRAL — 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21.
- Există încă schave: CAPITOL (completare Din dămină și foie) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45.
- Cel șapte samurai: VICTORIA — 9,30; 13; 16,30; 20.
- Comisarul Malgret se întoarce: CINEMATECA — 10; 12.
- Dimineața de iarnă: LUMINA (completare Flora austriacă) — 9,30-13,30 în continuare / 18,45; 20,45.
- Program pentru copii: DOINA — 9; 10; 11.
- Dimineața de Alexandereplatz: DOINA — 12; 15,30; 18; 20,30.
- Un bărbat și o femeie: UNIO — 15,30; 20,30, EURO-RA (completare Invitație) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30, VOLCA (completare Orient zărit științific nr. 1/1967) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45.
- Desene animate: UNIO — 18.
- Săptămîna de film: Pledorie pentru box — Stadionul va aștepta — Film din istoria sportului — Gustav face cură de sălbărie: TIMPURI NOI — 9-21 în continuare.
- Grădiniștii din GIULEȘTI (completare Exerciții și verveți) — 10; 15,30; 18; 20,30, ARTA (completare Vînta începe la 40 de ani) — 9,30; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45.
- Valetul din ploșter: FETIȚA — 8,30; 10,45; 13; 15,30; 17,45; 20, EXCELSIOR — 8,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21 (la ambele completări Miracol), GLORIA (completare Pinea noastră) — 9; 11,15; 13,30; 15; 17,45; 20,30.
- O sută două datamini: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE (completare Năică și veverița) — 14; 16; 18,15; 20,30.
- Incercură: DACIA (completare București, oraș al muzicii) — 8,30-14,30 în continuare; 16,30; 18,45; 21, MIORITA (completare Republica la 20 de ani) — 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- o fată fericită: BUZESTI — 15,30; 18; 20,30, COSMOS (completare Împănire) — 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.
- Mărtin soldat: PACEA (completare Echipa) — 15,30; 18; 20,30.
- Impușcături pe portavă: GRIVITA (completare Orient științific nr. 12/1967) — 9; 11,15; 13,30; 15; 17,15; 20,30, MELODIA (completare 10, Mîncea Voievod) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, MOC — 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.
- De trei ori București: BUCEGI — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- Contele Hobby, spălma vestului sârbate: UNIREA (completare Incercură) — 16; 18,15; 20,30.
- Capcana: TOMIS (completare Dați-mi un cal-man) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30, FLAMURA (completare Orient științific nr. 12/1967) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- Reînțocirea lui Surocov: F.A.C.A.R.A. (completare În timpurina viitorului) — 15,30; 18; 20,30.
- Corigența domnului profesor: VITAN (completare Mai bine să prevenim. Profilaxia TBC) — 15,30; 18; 20,30.
- Inmărare treacătoare: POPUL — 15,30; 18; 20,30.
- Jocuri neșchimbate: RAHOVA — 15,30; 18; 20,30.
- o fată fericită: BUZESTI — 15,30; 18; 20,30, COSMOS (completare Împănire) — 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.
- Mărtin soldat: PACEA (completare Echipa) — 15,30; 18; 20,30.
- Impușcături pe portavă: GRIVITA (completare Orient științific nr. 12/1967) — 9; 11,15; 13,30; 15; 17,15; 20,30, MELODIA (completare 10, Mîncea Voievod) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, MOC — 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.
- De trei ori București: BUCEGI — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- Contele Hobby, spălma vestului sârbate: UNIREA (completare Incercură) — 16; 18,15; 20,30.
- Capcana: TOMIS (completare Dați-mi un cal-man) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30, FLAMURA (completare Orient științific nr. 12/1967) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- Reînțocirea lui Surocov: F.A.C.A.R.A. (completare În timpurina viitorului) — 15,30; 18; 20,30.
- Corigența domnului profesor: VITAN (completare Mai bine să prevenim. Profilaxia TBC) — 15,30; 18; 20,30.
- Inmărare treacătoare: POPUL — 15,30; 18; 20,30.
- Jocuri neșchimbate: RAHOVA — 15,30; 18; 20,30.
- Cînd tu nu ești: PROGRESUL (completare Sănătatea mintală a copilului) — 15,30; 18; 20,30.
- Un nabab maghiar: DRUMUL SĂRII (completare Salut, Kenya) — 15; 17,30; 20,30.
- Escroci fără velle: COȘTICEANI (completare Orient științific nr. 11/1967) — 15,30; 18; 20,30.
- Jocuri neșchimbate: FERENTARI (completare În căutarea timpului pierdut) — 15,30; 18; 20,30.

Mihai VASILIU

Ioan GRIGORESCU

Fragmentul de față cuprinde cîteva episoade din scenariul „NOAPTEA IN CARE NIMENI NU MOARE”, în care Ioan Grigorescu încearcă o retrospectivă asupra grevei petroliștilor ploieșteni din februarie 1933...

...E cald. Asudă. Slioul de gheață și se infize tot mai adinc în coșul pieptului dar răsufliarea îi rămîne fierbinte, gîfîită, surgumată de alergătură. Goneste pe bicicletă. Gheața pîrîie sub caucuciorii roților, Dobrică pedalează nebușeste înghițindu-și des saliva cu care încearcă să topească slioul din piept. Vîntul strînit de viteză îl înghetaț sudoarea pe frunte.

Repede. Cît mai repede. Minutele, secundele sînt numărate. Pedalează ca într-un urcus pe stîcă, dar bicicleta nu îi sare urmele din loc. Rotile se învîrt în gol pînă din gheață. E istovit. Efortul înroșit, panica înfierzită, neputința de a se clinti din loc, inutilitatea strădaniei îl vîgheșue. Descalce, trîntește bicicleta și pornește pe jos. Dar trotuarul pe care alergă îi fuge de sub picioare. Întinde brațele înaintea, ca la înot, și se prăbușește în gol. Și deodată începe să zboare. Zboară ca în visele copilăriei, cu pași de șapte poste, cu salturi uriașe, venind din brate ca dintr-o mare, plutind, alunecînd înălțime și plîndind în urse. Ajuns deasupra sondei din Moreni, dă tîrcoale țîrgului bîntuit de viscol și caută un loc unde să coboare. Gura neagră a turlei căscată spre zăpezile vîfornite îl atrage în ea ca un magnet irezistibil, îl absorbe, și el este incapabil să evite prăbușirea. Simte aerul viiului-î pe lîngă urechi, suflul strîngîndu-i se undeva sub înghitoarele, în vreme ce într-o clipă îl este străbătută de fiorul straniu, neasemuit, al prăvălirii în gol. Cade cu un urlet prelung, lugubru, de coșmar, care lui îi se pare asurzitor, dar pieptul nu-și scoate decît un zăsmăt stîns.

...Prăbușirea aceea în el însuși mal continuă încă un timp, tot mai încet, tot mai sovîitoare, pînă cînd se prefăce într-un legănat de barcă pierdută pe ape. Apoi se oprește. Simte cum îi se prelinge sudoarea înghetaț pe frunte și cum îl doare pînă și aerul pe care îl respiră.

Somnul, așa cum îl înțelegea, era mai chinător decît lupta împotriva lui... Al sosit, Dobrică? ... Ca vîntul, ca gîndul, cu puterea ursului, tovarășe Staiuc, răspunde el întrebîndu-i cuvintele cu respirația gîfîită de efort. V-am auzit asta, de la Vega. Și întinde scrisoarea cu care abia a picat din zbor.

...Merită doi cartofi goți, Boghirlane! — strigă Staiuc spre un petrolist care rumenește cartofii pe o tablă întinsă în gura unui injector de gaze. Mai ai ceva acolo? — Este! Este! Prinde aici, domnule Dobrică! Plus unul de la mine.

...Sînt datei dracului, găzării ăștia, nu aflat că politia le iese înaintea la podul de peste Dimbu ori în Piața Serbască, și-l trag clapa. Vin pe Valea Teleajenului, pe unde nu se așteaptă curcarii.

...Dobrică îl asculta într-o doară, mîncînd miezul aburitor al cartofului de față. Miroșea a pămînt reavăn, gras, roditor, și a pline cu aromă dulce de coajă răscopă. Căldura din buzonele pectorale, îl ajungea la coapse. Era bine. Flacăra injectorului vîia constant, cuprîndu-l de gura și dintr-o dată se simțea în mod cel mai firesc expresii din manifeste și din presa ilegală, îl era deosebit de drag fiindcă avea o voce care-l tremura și se străduia să se facă înțeles de toată lumea. Petroliștii îl simțeau și tocmai frazele aceea care lui Dobrică îi se păreau cam stereotipe produceau asupra lor cel mai mare efect.

...Vol, de la Orion aveți ceva experiență în plus. Primii ați început, tot cei dinți țîrîi. Vezi, băi! Un stejar roșu n-ai găsit.

...Și el urcă încet, fără a cuteca să se uite în jos, spre gura fumurilor. Paraschiv a rămas pe pămînt, căci a suferă de amețeală și că-i vine să se arunce în cap, și Dobrică a ris de el făcînd pe grozav dar acum își simte gunechii și coatele tremurîndu-i de încordare, și tare ar vrea să fie pămînt sigur, dar îl privește ce de jos și nu mai poate da înapoi. Urca scoabă cu scoabă, metru cu metru înîndu-și în față în lapovii de apă, în vreme ce în noaptea se scurgea din cerul plumburiu, cerul în lapovii de apă, în vreme ce în noaptea se scurgea din cerul plumburiu, cerul în lapovii de apă, în vreme ce în noaptea se scurgea din cerul plumburiu...

...Bucurie copilărească îl umple sufletul și ea este mai tare ca frica, e bucuria gestului pe care-l pregătise, a surprizei, a semnificației lui. A viril steagul la piept, sub cămașă și-l scoate rece, lipit de trup, e parca din mîșca ori dintr-o țesătură alunecoasă, strălucitoare și grea ca o piele subțire și catifelată. De sus, de acolo unde se oprește să-și tragă suflul, vede oraul pierzîndu-se în depărtare, parca turrit la pămînt, profilînd pe linia scundă a orizontului doar turlele bisericilor care bat clopotele ca la război, și hornurile fabricilor cu vîietul lor de fiare injunghiate. La cîțiva pași de el, pe un acoperiș de tablă ondulată geme sirena rafinării aslate, spîrgînd aerul piclos cu un vilcun de aburi fierbinți. Din dreapta, croind petroliștii de la Vega, apropiindu-se de gardul înalt în jurul căruia tălăzisea multimea aceea triumfătoare, care parca fierbe, strîngîndu-se sau împărțindu-se, devenind tot mai compactă, tot mai colțuroasă, tot mai de nepătruns. Îl dau țiroaie ca niște haite derutate, nelămurite și-o înfrunte piept, pluteau de cavalerie și detașamente de poliție, incapabile să străpungă zidul viu format în jurul rafinării.

...Pe hornul roșu, din vir pînă la poale, spre miază-noapte, zăpada înghetaț s-a strîns formînd o crustă albicioasă, opacă, ce se întinde cu marginea sub scoabele de fier micșorînd distanța dintre metal și cărămida afumată și lăsîndu-l tot mai puțin în loc în care să-și strecoare degetele. Virurile bocancilor abia mai au pe ce să se prînde. Izbește cu bombele în stratul de gheață și-l aude croșnînd și zînd în cioburi, gura coșului căscată spre cer cu paratrînzetel înfipt în buza ei se clatină amenințător, parca hornul ar pendula încet, dintr-o parte într-una nehotărîndu-se în care să se prăbușească. Inima îi bate să-i spargă pieptul, steagul de sub cămașă i s-a udat de sudoare, jos vede ca prin ceață focurile aprinse de greviști, oamenii în strîluciri la pămînt, un furnic prin cerul întunecat și tot parca se uită la el și-l strigă să fie atent, sau să coboare, și-l amenință, ori îl încurajează, dar el nu poate să înțeleagă nimic, nici din vorbele, nici din semnele lor, căci n-are curaj să-i privească prea mult. Și treaptă după treaptă, se prelinge în sus alunecînd pe trupul cilindric al hornului ca un gîndac îndrăgînic, aproape paralizat de pericolul care-l păste. Mai sint doar cîteva trepte. Simte săgeata paratrînzetelului vibrînd, aerul din jur mîroșe grea a funingine și a smolăi fierbințe, fiecare scoabă lovind trînte, ocoul prin cerul întunecat și el pînă la lege fulgerule cu pămîntul. Hornul se clatină din ce în ce mai tare, doar el îl simte pendularea dar îl este atît de frică să nu cadă o dată cu el, să nu-l facă să se dărîme din cauza propriei sale greutate, încît caută să se așeze cu grijă. Mai sint cîndi trepte... patru... Mai sint doar trei... două... una... Apucă vitezele paratrînzetelului și se ține de gura neagră căscată sub el, de unde emană acel miros greu de metal industrial, de gaze, de moarte. Trage pînă la tricoară de sub cămașă și o leagă cu cîrmele de sîrmă de săgeata tremurătoare a paratrînzetelului. Și deodată are o senzație stranie, i se pare că a devenit ușor ca o bucată de hîrtie și că plutește dus de vînt, iar deasupra capului său paratrînzetelul

și îl din schele, mai ales Cîmpina și Moreni, atunci o să simți cîlocii ce n-au prea simțit ei prin părțile astea... — Aia e! — strigă Boghirlan și rîde cu poftă, dar vînzîc că intervenția lui n-are nici un haz măcar dînt-un cartof, se frige și începe să sufle opărit, ca o locomotivă sub presiune.

Staiuc continuă... Trebuie să fim pregătii pentru orice, cale întoarsă nu mai există. Tehnica ocupării atelierelor și a uzinelor în timpul grevei își are dîchisul ei. La ocuparea rafinăriilor trebuie ținut cont de condițiile speciale peste care dăm. Rafinăriile se întind pe suprafețe foarte mari, sînt necesari mii de oameni pentru a asigura o bună acoperire a spațiului și mai ales și nevoile de excepțională organizare a pîcșetelor și a grupelor de lucru. Avem o legătură bună cu metete și locale de grevă și datorită unui conducător unice, s-a putut stabili simultaneitatea mișcărilor în întregul bazin ploheaven. Azi se ridică odată cu noi și Grivița, și mine, poimîne, întreaga țară. E o chestie de timp și de spirit. Explicați-le clar oamenilor cine le-a înfipt căuțul pînă la os, și ce-l mai așteaptă dacă rabdă și tac. N-am vrut să vă tîm acum un discurs, dar minutele care ne-au mai rămas pînă la oprirea lucrului sînt numărate, așa că fac, Dobrică, al isprăvit cartofii ăia? Nu făcîți, pe cal! Dă-i bătaie pînă la Româno-Americana cu bilețul ăsta. I-l dau tovarășului Chivără. Păstrează-ți un cartof, dacă te umflă, să ai cu ce-ți drege gura după cocolușul de hîrtie.

Grozav ar vrea să fumeze, dar n-are ce. N-a mai fumat de mult, s-a lăsat de tîm, și aducîndu-și aminte de „fătuța”, cum îl spune femeii lui, încearcă un zîmbet. La început, după ce îi promisese că se va lăsa de fumat continuu un timp, pe ascuns, sugînd după fiecare țigară bomboane mentolate. Dar ea l-a prins, și pînă cînd nu l-a făcut să se lege prin jurămînt, n-a mai fost chip s-o îmbuneze și să-și o mai apropie.

Într-o anumită duminică, dimineața, printre vizitatorii veniți la menajeră circului „Kludski” trebuia să se întîlnească conspirativ cu cineva pe care nu-l cunoștea încă. Drept semn de recunoaștere, cei doi aveau să țină în mînă un covrig. El abia ieșise dintr-o lungă ucnicie de tipograf și nu prea avea cine știe ce experiență în conspirativitate, și nici prea mult curaj nu avea. Dar sarcina era căduse. Era prima lui misiune. A intră în menajeră circului și a căutat zadarnic o femeie care să poarte semnul de recunoaștere convenit. Și abia în momentul cînd era gata să plece, s-a apropiat de el o zvrîglă de fată cu coafte de liceană, cu guleras alb și cu un băsculeț negru, așezat cochet într-o porție. L-a privit lung arătîndu-i un ultim dumițat dintr-un covrig mîncat. Ochii îi lacrimau și vocea îl tremura de emoție. „Pe mine mă căutați, știu dar vedeți, eu mi-am mîncat parola, și n-am mai avut bani să lau alt covrig... Mă credeți? Ați văzut păsările acelea din Borneo? Sînt formidabile, ca niște flori, le spune „pășările paradisului”. Și girafele, au niște gîturii imposibile de lungi și de caraghioase... Puteți să mîncăți și dumneavoastră covrigul, și să dați cîteva bucați și mamuții ălea care e întotdeauna flămîndă. Așa am făcut și eu... Nu vă supărați, nu? Și n-o să mă spuneti celorlalți... Credeți-mă, pur și simplu nu mi-am dat seama, l-am ciuguit doar puțîn, aveam așa un mioc, și sare, cu sare am început, credeam că o să veniți mai repede...”

Ar fi vrut să-i întoarcă șapele și să plece, fusese bine speriat cu istorii cum plute despre provocări ticluite cu abilitate, dar fata avea pentru el cel mai sincer și cel mai calzi ochi cu care cineva îl privise vreodată, și pe urmă întregul așezîndu-se subiri, cu îndexul și mijlocul pătate de cerneală mai era un rest de parolă purtîndu-i urme de... — Bine mă fătuță, păi... — Lăsați, haideți mai bine să vedem animalele... Mi-ai auzit alea? — Da.

Și l-a dat pachetul. A crezut-o.

3

Tocmai încasase leafa pe ultima săptămîină, așa că i-a luat „fătuța” un șirag întreg de covrigi cu susan, cu sare și cu mac și au ospătat animalele circului. Au făcut haz de caraghioșile maimuțelor, și mai ales de doi urși blajini care așteptau bucăcia de covrig stînd pe labele din spate și împreunădu-și-le pe cele din față ca niște moșnegi cumini. S-au dus și la spectacolul de matineu al circului, cînd cîntă toată legile conspirative, cîntînd amîndoi în mod tacit instrucțiunile primite, și au ris de clovni cu hohote, iar la momentele critice ale acrobaticii zburători s-au trezit strîngîndu-se de minți, transportați de emoție. Era un înghitor de flăcări, cu figură de indian, căruia îl întindea bețoșoarele cu vată aprinsă o femeie aproape goală, mîșcîndu-se ca o balerină. Înghitorul de flăcări își purta somoiașele aprinse pe pieptul arîmii, pe sub tălpile picioarelor desculte, pe pulpe, pe brațe, parca s-ar fi unș cu foc, și asta-l făcea o deosebită plăcere. Căscînd o gură ca de jar, s-orbea flăcările și, după un timp, le picula din piept și mai întiețea...

S-au iubit apoi vreun an în neîntreprită mai conspirative decît toată conspirația organizației ilegale, pînă cînd, pe neașteptate, e a fost trimis pentru șase luni la Iași, apoi pentru alte șase luni la Suceava și de acolo la Cluj. La ultima mutare i s-a dat să transporte niște documente, și să le predea unei pasagere care avea să intre în compartimentul lui, după plecarea trenului din Ploiești. Drept parolă, persoana trebuia să-l întrebă dacă acceleratul oprește la Peris, apoi la Buftea, și ultima întrebare, dacă nu cumva urmau să facă cură la Chitila cu personalul de Craiova.

În compartimentul de clasa a doua, dincolo de Ploiești, mai rămăseseră încă patru pasageri, și el era cît p-aci să se dea de gol vînzînd ca se deschide ușa și să apere fătuța lui care îl neastîmpăra, e a fost trimis pentru șase luni la Iași, apoi pentru alte șase luni la Suceava și de acolo la Cluj. La ultima mutare i s-a dat să transporte niște documente, și să le predea unei pasagere care avea să intre în compartimentul lui, după plecarea trenului din Ploiești. Drept parolă, persoana trebuia să-l întrebă dacă acceleratul oprește la Peris, apoi la Buftea, și ultima întrebare, dacă nu cumva urmau să facă cură la Chitila cu personalul de Craiova.

În compartimentul de clasa a doua, dincolo de Ploiești, mai rămăseseră încă patru pasageri, și el era cît p-aci să se dea de gol vînzînd ca se deschide ușa și să apere fătuța lui care îl neastîmpăra, e a fost trimis pentru șase luni la Iași, apoi pentru alte șase luni la Suceava și de acolo la Cluj. La ultima mutare i s-a dat să transporte niște documente, și să le predea unei pasagere care avea să intre în compartimentul lui, după plecarea trenului din Ploiești. Drept parolă, persoana trebuia să-l întrebă dacă acceleratul oprește la Peris, apoi la Buftea, și ultima întrebare, dacă nu cumva urmau să facă cură la Chitila cu personalul de Craiova.

În compartimentul de clasa a doua, dincolo de Ploiești, mai rămăseseră încă patru pasageri, și el era cît p-aci să se dea de gol vînzînd ca se deschide ușa și să apere fătuța lui care îl neastîmpăra, e a fost trimis pentru șase luni la Iași, apoi pentru alte șase luni la Suceava și de acolo la Cluj. La ultima mutare i s-a dat să transporte niște documente, și să le predea unei pasagere care avea să intre în compartimentul lui, după plecarea trenului din Ploiești. Drept parolă, persoana trebuia să-l întrebă dacă acceleratul oprește la Peris, apoi la Buftea, și ultima întrebare, dacă nu cumva urmau să facă cură la Chitila cu personalul de Craiova.

În compartimentul de clasa a doua, dincolo de Ploiești, mai rămăseseră încă patru pasageri, și el era cît p-aci să se dea de gol vînzînd ca se deschide ușa și să apere fătuța lui care îl neastîmpăra, e a fost trimis pentru șase luni la Iași, apoi pentru alte șase luni la Suceava și de acolo la Cluj. La ultima mutare i s-a dat să transporte niște documente, și să le predea unei pasagere care avea să intre în compartimentul lui, după plecarea trenului din Ploiești. Drept parolă, persoana trebuia să-l întrebă dacă acceleratul oprește la Peris, apoi la Buftea, și ultima întrebare, dacă nu cumva urmau să facă cură la Chitila cu personalul de Craiova.

În compartimentul de clasa a doua, dincolo de Ploiești, mai rămăseseră încă patru pasageri, și el era cît p-aci să se dea de gol vînzînd ca se deschide ușa și să apere fătuța lui care îl neastîmpăra, e a fost trimis pentru șase luni la Iași, apoi pentru alte șase luni la Suceava și de acolo la Cluj. La ultima mutare i s-a dat să transporte niște documente, și să le predea unei pasagere care avea să intre în compartimentul lui, după plecarea trenului din Ploiești. Drept parolă, persoana trebuia să-l întrebă dacă acceleratul oprește la Peris, apoi la Buftea, și ultima întrebare, dacă nu cumva urmau să facă cură la Chitila cu personalul de Craiova.

În compartimentul de clasa a doua, dincolo de Ploiești, mai rămăseseră încă patru pasageri, și el era cît p-aci să se dea de gol vînzînd ca se deschide ușa și să apere fătuța lui care îl neastîmpăra, e a fost trimis pentru șase luni la Iași, apoi pentru alte șase luni la Suceava și de acolo la Cluj. La ultima mutare i s-a dat să transporte niște documente, și să le predea unei pasagere care avea să intre în compartimentul lui, după plecarea trenului din Ploiești. Drept parolă, persoana trebuia să-l întrebă dacă acceleratul oprește la Peris, apoi la Buftea, și ultima întrebare, dacă nu cumva urmau să facă cură la Chitila cu personalul de Craiova.

În compartimentul de clasa a doua, dincolo de Ploiești, mai rămăseseră încă patru pasageri, și el era cît p-aci să se dea de gol vînzînd ca se deschide ușa și să apere fătuța lui care îl neastîmpăra, e a fost trimis pentru șase luni la Iași, apoi pentru alte șase luni la Suceava și de acolo la Cluj. La ultima mutare i s-a dat să transporte niște documente, și să le predea unei pasagere care avea să intre în compartimentul lui, după plecarea trenului din Ploiești. Drept parolă, persoana trebuia să-l întrebă dacă acceleratul oprește la Peris, apoi la Buftea, și ultima întrebare, dacă nu cumva urmau să facă cură la Chitila cu personalul de Craiova.

În compartimentul de clasa a doua, dincolo de Ploiești, mai rămăseseră încă patru pasageri, și el era cît p-aci să se dea de gol vînzînd ca se deschide ușa și să apere fătuța lui care îl neastîmpăra, e a fost trimis pentru șase luni la Iași, apoi pentru alte șase luni la Suceava și de acolo la Cluj. La ultima mutare i s-a dat să transporte niște documente, și să le predea unei pasagere care avea să intre în compartimentul lui, după plecarea trenului din Ploiești. Drept parolă, persoana trebuia să-l întrebă dacă acceleratul oprește la Peris, apoi la Buftea, și ultima întrebare, dacă nu cumva urmau să facă cură la Chitila cu personalul de Craiova.

În compartimentul de clasa a doua, dincolo de Ploiești, mai rămăseseră încă patru pasageri, și el era cît p-aci să se dea de gol vînzînd ca se deschide ușa și să apere fătuța lui care îl neastîmpăra, e a fost trimis pentru șase luni la Iași, apoi pentru alte șase luni la Suceava și de acolo la Cluj. La ultima mutare i s-a dat să transporte niște documente, și să le predea unei pasagere care avea să intre în compartimentul lui, după plecarea trenului din Ploiești. Drept parolă, persoana trebuia să-l întrebă dacă acceleratul oprește la Peris, apoi la Buftea, și ultima întrebare, dacă nu cumva urmau să facă cură la Chitila cu personalul de Craiova.

În compartimentul de clasa a doua, dincolo de Ploiești, mai rămăseseră încă patru pasageri, și el era cît p-aci să se dea de gol vînzînd ca se deschide ușa și să apere fătuța lui care îl neastîmpăra, e a fost trimis pentru șase luni la Iași, apoi pentru alte șase luni la Suceava și de acolo la Cluj. La ultima mutare i s-a dat să transporte niște documente, și să le predea unei pasagere care avea să intre în compartimentul lui, după plecarea trenului din Ploiești. Drept parolă, persoana trebuia să-l întrebă dacă acceleratul oprește la Peris, apoi la Buftea, și ultima întrebare, dacă nu cumva urmau să facă cură la Chitila cu personalul de Craiova.

În compartimentul de clasa a doua, dincolo de Ploiești, mai rămăseseră încă patru pasageri, și el era cît p-aci să se dea de gol vînzînd ca se deschide ușa și să apere fătuța lui care îl neastîmpăra, e a fost trimis pentru șase luni la Iași, apoi pentru alte șase luni la Suceava și de acolo la Cluj. La ultima mutare i s-a dat să transporte niște documente, și să le predea unei pasagere care avea să intre în compartimentul lui, după plecarea trenului din Ploiești. Drept parolă, persoana trebuia să-l întrebă dacă acceleratul oprește la Peris, apoi la Buftea, și ultima întrebare, dacă nu cumva urmau să facă cură la Chitila cu personalul de Craiova.

În compartimentul de clasa a doua, dincolo de Ploiești, mai rămăseseră încă patru pasageri, și el era cît p-aci să se dea de gol vînzînd ca se deschide ușa și să apere fătuța lui care îl neastîmpăra, e a fost trimis pentru șase luni la Iași, apoi pentru alte șase luni la Suceava și de acolo la Cluj. La ultima mutare i s-a dat să transporte niște documente, și să le predea unei pasagere care avea să intre în compartimentul lui, după plecarea trenului din Ploiești. Drept parolă, persoana trebuia să-l întrebă dacă acceleratul oprește la Peris, apoi la Buftea, și ultima întrebare, dacă nu cumva urmau să facă cură la Chitila cu personalul de Craiova.

În compartimentul de clasa a doua, dincolo de Ploiești, mai rămăseseră încă patru pasageri, și el era cît p-aci să se dea de gol vînzînd ca se deschide ușa și să apere fătuța lui care îl neastîmpăra, e a fost trimis pentru șase luni la Iași, apoi pentru alte șase luni la Suceava și de acolo la Cluj. La ultima mutare i s-a dat să transporte niște documente, și să le predea unei pasagere care avea să intre în compartimentul lui, după plecarea trenului din Ploiești. Drept parolă, persoana trebuia să-l întrebă dacă acceleratul oprește la Peris, apoi la Buftea, și ultima întrebare, dacă nu cumva urmau să facă cură la Chitila cu personalul de Craiova.

În compartimentul de clasa a doua, dincolo de Ploiești, mai rămăseseră încă patru pasageri, și el era cît p-aci să se dea de gol vînzînd ca se deschide ușa și să apere fătuța lui care îl neastîmpăra, e a fost trimis pentru șase luni la Iași, apoi pentru alte șase luni la Suceava și de acolo la Cluj. La ultima mutare i s-a dat să transporte niște documente, și să le predea unei pasagere care avea să intre în compartimentul lui, după plecarea trenului din Ploiești. Drept parolă, persoana trebuia să-l întrebă dacă acceleratul oprește la Peris, apoi la Buftea, și ultima întrebare, dacă nu cumva urmau să facă cură la Chitila cu personalul de Craiova.

În compartimentul de clasa a doua, dincolo de Ploiești, mai rămăseseră încă patru pasageri, și el era cît p-aci să se dea de gol vînzînd ca se deschide ușa și să apere fătuța lui care îl neastîmpăra, e a fost trimis pentru șase luni la Iași, apoi pentru alte șase luni la Suceava și de acolo la Cluj. La ultima mutare i s-a dat să transporte niște documente, și să le predea unei pasagere care avea să intre în compartimentul lui, după plecarea trenului din Ploiești. Drept parolă, persoana trebuia să-l întrebă dacă acceleratul oprește la Peris, apoi la Buftea, și ultima întrebare, dacă nu cumva urmau să facă cură la Chitila cu personalul de Craiova.

În compartimentul de clasa a doua, dincolo de Ploiești, mai rămăseseră încă patru pasageri, și el era cît p-aci să se dea de gol vînzînd ca se deschide ușa și să apere fătuța lui care îl neastîmpăra, e a fost trimis pentru șase luni la Iași, apoi pentru alte șase luni la Suceava și de acolo la Cluj. La ultima mutare i s-a dat să transporte niște documente, și să le predea unei pasagere care avea să intre în compartimentul lui, după plecarea trenului din Ploiești. Drept parolă, persoana trebuia să-l întrebă dacă acceleratul oprește la Peris, apoi la Buftea, și ultima întrebare, dacă nu cumva urmau să facă cură la Chitila cu personalul de Craiova.

4

acoperiș urînd așa, să ridice tot orasu! Cîntă magaoșe, lu-a gîmboi, că-l tare bine-i zici!... Vezi, băi! Un stejar roșu n-ai găsit.

Și el urcă încet, fără a cuteca să se uite în jos, spre gura fumurilor. Paraschiv a rămas pe pămînt, căci a suferă de amețeală și că-i vine să se arunce în cap, și Dobrică a ris de el făcînd pe grozav dar acum își simte gunechii și coatele tremurîndu-i de încordare, și tare ar vrea să fie pămînt sigur, dar îl privește ce de jos și nu mai poate da înapoi. Urca scoabă cu scoabă, metru cu metru înîndu-și în față în lapovii de apă, în vreme ce în noaptea se scurgea din cerul plumburiu, cerul în lapovii de apă, în vreme ce în noaptea se scurgea din cerul plumburiu...

Bucurie copilărească îl umple sufletul și ea este mai tare ca frica, e bucuria gestului pe care-l pregătise, a surprizei, a semnificației lui. A viril steagul la piept, sub cămașă și-l scoate rece, lipit de trup, e parca din mîșca ori dintr-o țesătură alunecoasă, strălucitoare și grea ca o piele subțire și catifelată. De sus, de acolo unde se oprește să-și tragă suflul, vede oraul pierzîndu-se în depărtare, parca turrit la pămînt, profilînd pe linia scundă a orizontului doar turlele bisericilor care bat clopotele ca la război, și hornurile fabricilor cu vîietul lor de fiare injunghiate. La cîțiva pași de el, pe un acoperiș de tablă ondulată geme sirena rafinării aslate, spîrgînd aerul piclos cu un vilcun de aburi fierbinți. Din dreapta, croind petroliștii de la Vega, apropiindu-se de gardul înalt în jurul căruia tălăzisea multimea aceea triumfătoare, care parca fierbe, strîngîndu-se sau împărțindu-se, devenind tot mai compactă, tot mai colțuroasă, tot mai de nepătruns. Îl dau țiroaie ca niște haite derutate, nelămurite și-o înfrunte piept, pluteau de cavalerie și detașamente de poliție, incapabile să străpungă zidul viu format în jurul rafinării.

Pe hornul roșu, din vir pînă la poale, spre miază-noapte, zăpada înghetaț s-a strîns formînd o crustă albicioasă, opacă, ce se întinde cu marginea sub scoabele de fier micșorînd distanța dintre metal și cărămida afumată și lăsîndu-l tot mai puțin în loc în care să-și strecoare degetele. Virurile bocancilor abia mai au pe ce să se prînde. Izbește cu bombele în stratul de gheață și-l aude croșnînd și zînd în cioburi, gura coșului căscată spre cer cu paratrînzetel înfipt în buza ei se clatină amenințător, parca hornul ar pendula încet, dintr-o parte într-una nehotărîndu-se în care să se prăbușească. Inima îi bate să-i spargă pieptul, steagul de sub cămașă i s-a udat de sudoare, jos vede ca prin ceață focurile aprinse de greviști, oamenii în strîluciri la pămînt, un furnic prin cerul întunecat și tot parca se uită la el și-l strigă să fie atent, sau să coboare, și-l amenință, ori îl încurajează, dar el nu poate să înțeleagă nimic, nici din vorbele, nici din semnele lor, căci n-are curaj să-i privească prea mult. Și treaptă după treaptă, se prelinge în sus alunecînd pe trupul cilindric al hornului ca un gîndac îndrăgînic, aproape paralizat de pericolul care-l păste. Mai sint doar cîteva trepte. Simte săgeata paratrînzetelului vibrînd, aerul din jur mîroșe grea a funingine și a smolăi fierbințe, fiecare scoabă lovind trînte, ocoul prin cerul întunecat și el pînă la lege fulgerule cu pămîntul. Hornul se clatină din ce în ce mai tare, doar el îl simte pendularea dar îl este atît de frică să nu cadă o dată cu el, să nu-l facă să se dărîme din cauza propriei sale greutate, încît caută să se așeze cu grijă. Mai sint cîndi trepte... patru... Mai sint doar trei... două... una... Apucă vitezele paratrînzetelului și se ține de gura neagră căscată sub el, de unde emană acel miros greu de metal industrial, de gaze, de moarte. Trage pînă la tricoară de sub cămașă și o leagă cu cîrmele de sîrmă de săgeata tremurătoare a paratrînzetelului. Și deodată are o senzație stranie, i se pare că a devenit ușor ca o bucată de hîrtie și că plutește dus de vînt, iar deasupra capului său paratrînzetelul

Și el, ajuns în fruntea coloanei pedalează din greu, tot mai din greu, parca ar fi înaintea prin cîca dospită, prin smolă toșită, prin mil, dar pedalează într-una căci treburile sînt ducă lui Chivără ceva, nu-și mai amintese bine ce anume, melcuroșul de ar sau o veste foarte importantă din partea lui Staiuc și a celor de la Astra. În urma lui se revărsa torentul uman cu mii de fete înroșite de fugă, cu mii de ochi leșii din orbite, cu mii de picioare împropșînd zăpada înșegră de păcură, cu mii de brațe întinse sau ridicale, cu mii de guri căscate parca spre a prinde mai mult aer, ori spre a striga mai tare. Undeva înaintea, încep să se distingă siluetele celor care baricadează poarta rafinării.

Dar pe urmele lui vine un cal roșopînt nebușeste, formînd arzător, cutremurînd pămîntul sub copite. Speriat, întoarce capul și chiar în circa lui vede o crupă nădușită, albă de sarea sudoarei, un bot însușezat, mușchii animalului zbătîndu-se sub pielea lăcușoasă ca angherale unei mașini polchitate la maximum. De pe cal își rotește cravașa lovită, strînge dirigiții ca un dresor, făcînd aerul cu cravașa și injurînd. Bruscă alăbăstre furi, Dobrică e chiar sub el, calul speriat caută un sprîjn, nu își mai poate intra în cădere și atunci se trezește cu bicicleta în față și, prăbușindu-se cu toată greutatea, își înfișe copitele în spatele roților. Dobrică e alături întreg, de sub colții pîntenilor țîșnește singele roșu, se aude un nechezat năpraznic, botul calului stropesit spuma albă și copitele din nou înălțate ridicînd în aer, incapabile să se descurse din înălțimea spînzor, bicicleta fărîmată. Din urmă multimea se apropie ca un tăvălug viu, hînduînd mîncioasă. Ca prin ceață mai zărește pîntecul înșingera al calului scuturat de un fior straniu de parcă l-ar umbra lipitori pe sub piele, picioarele strălucînd în flăcări contorsionată. Deodată animalul se cabrează aruncîndu-și călărețul la pămînt. Acesta vrea să se ridice și să se năpustească înainte dar mîlmea a ajuns la el și omul cu cravașa și-a oprit pentru o clipă tălăzuirea neagră. Dobrică nu mai vede decît copitele animalului zbătîndu-se ridicol în aer și fărîmîndu-și definitiv bicicleta. Tăvălugul negru îl prinde și pe el dedesubt dar nu simte nici o durere, doar trupul îl rămîne inert, amorțit, și el horcăie vrînd să strige oamenilor ceva important, să le spună că pentru el venise...

5

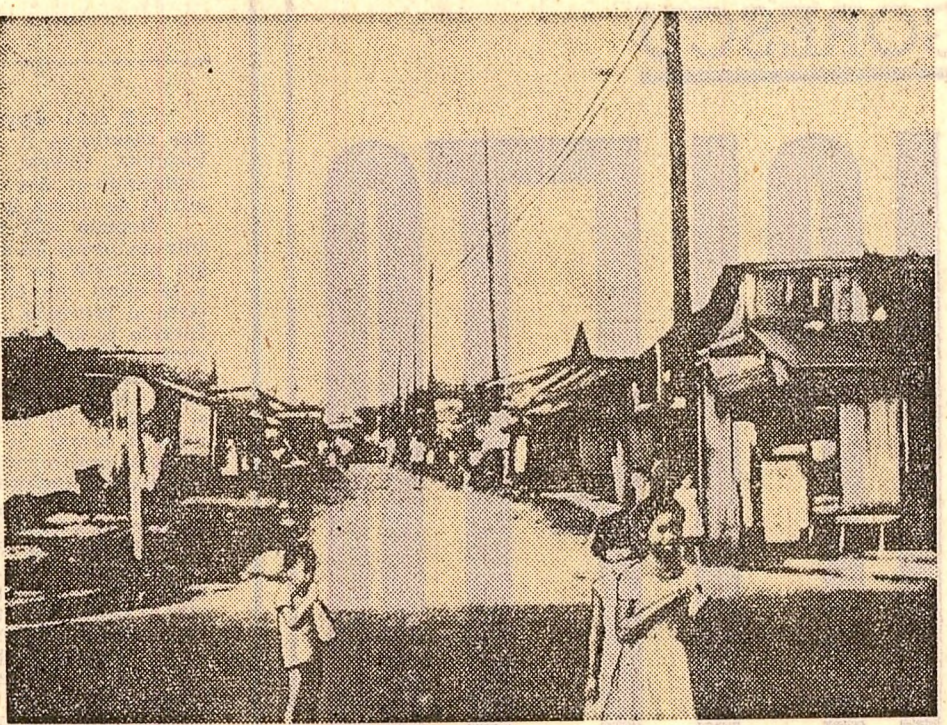
care spîntecă negura șuleră ascuțit, ca o cravagă care s-ar roți la nesfîrșit călînd să-l dibuie și să-i spîntecă pielea cu sîrful ei. Închide ochii și se lasă dus de vînt... Și vîntul îl poartă ușor, iar el se lasă în voia lui, dus departe, departe...

— Nu-azi Dobrică, ce faci, vîlzezi? — Visez, tovarășe Staiuc. — Era și locuț, și timpuț... La ce vîlzezi? — Ziceam că n-ar fi fost rău să avem așa, un steag, și să-l prindem în vîntul hornului îl mare... M-am căfăra cu eu, ca o pisică m-aș căfăra, că eu nu sufar de înălțime, pot să-mi dau drumu și din avion, tot în picioare pîc. Dar fac gaură în pămînt, că sint ca o gălușcă, nu vezi? Calburu meu, dar tot gîhulesc!

— El bravo, bravo, o să te facem parasiști, ori o să te vîrîm într-o țeară de tun ca pe baronul ăla neamț care mîncea de-nghetaș apele, dar pînă una, alta, uite ce treabă ai! — Păi nu mă lăsați aici? Miroase a caft și tare mă mîncîncă palmele. — Ba noi te lăsam, dar nu te lasă treaba. L-ai auzit pe tovarășul Chivără? — Nu l-am auzit. Nu eram aici. — Dar unde erai? — Colo sus, în vîntul hornului. — Mă, Dobrică mă, tu de prea multă alergătură se pare că ori te-ai cam scîrbit, ori te prefăci, dar dacă-ți arde de gîmboi să știi că nu-i a bună bucuria prea timpurie. Al de la urmă rîde mai bine, nu? Cine a prins steagul ăla acolo? Tu, fir-ai ai nălbii, tot copii ai rămas... S-a format o delegație a greviștilor și o trimitem să discute cu reprezentanții patronilor. E așteptată. Tine hîrtia asta. E cuvîntul nostru de ordine

CIUDAȚA ȘI TRISTA ȚARĂ A FILIPINELOR

reportaj scris pentru „Scinteia” de BERNARD COURET, publicist francez

Secvență din „intramuros”...

Cînd domnul a terminat de fasonat planeta noastră și-a dat seama că are milioane pline de pămînt. El și-a scuturat miinile cu un gest energic, iar bucățile de pămînt au căzut pe unul din oceanele creației sale. În felul acesta, s-a născut arhipelagul Filipinelor, dacă se dă crezare legendei. Pămîntul căzător pe degetele creaturii trebuie să fi fost foarte fărîmicios, din moment ce Filipinele numără oficial 7 170 insule. Este vorba deci de o adevărată „polineză”, în sensul etimologic al cuvîntului. Dar este oare posibil să se enumere pe toate? Pînă în prezent, 2773 de insule au toțișite un nume. Din avion, ele se oferă vederii într-o explozie de lumină și culoare. Arhipelagul Filipinelor se întinde pe aproape 2000 kilometri, între două mări, printre cele mai frumoase din lume: Marea Chinei și Pacificul. Privim prin hublouri la țărîmurile zdrențuroase și golfulurile sîdfenii, înconjurată de spuma și verdeața tropicală opacă. Acesta este salutul de bun venit, pe care Filipinele îl adresează călătorului, orbit de ceea ce...

Adminind această priveliște cotidiană, nu poți însă să întorci spatele la restul. Pîmbîndu-te pe trotuarele găurite ale orașului, descoperi pentru o clipă străzi cu nume spaniole: Padre, Faura, Burgos, Conception... Manila are acea lipsă de coeziune logică și rîndnic caracteristică visului. La fel ca în vis, ai impresia că tatonezi în căutarea a ceva, ca să înțelegi mercur contrariului a ceea ce aștepți să zîgîrni: nori, orbitor de luxos, se înalță solitar pe un teren mizerabil. Pe o stradă bine construită s-a îngîmădit un bidentul și acoperit cu tablă ondulată. Undeva, m-am oprit cîteva clipe să privesc stătuia un oraș național înconjurat de o zonă de protecție îngălbenite și de moloz. Pe un bulevard, clădirile nou-nouțe proiectează la fiica-rea geam cite o excreșcență. Nu sînt dulapuri pen-

tru păstrarea alimentelor și sacrosantele aparate pentru aer condiționat. Vitrinele magazinelor au aerul de a fi fost create pentru un film suprapus de un super-market oferă grămizi de cutii de conserve (import americane, desigur). A avea ceea ce se numește cînciză de ani de asociație cu America, formulă discretă dacă se poate numi așa, nu constituie un motiv pentru Manila să se trîntească pe soare și ani de dominație spaniolă. Înțeleg bine că coca-cola, televiziunea, aerul condiționat sînt descoperiri importante... Ce rămîne, însă din conchistadori, în afara numelor unor străzi, sau al oamenilor și care împrumută ceva din farmecul soarelui de pîrcășă iberic... Limba spaniolă nu se mai vorbește decît între persoanele bîtrîne. Uneori, nici aici — îmi relatează interlocutorii mei. Se apreciază că limba spaniolă o-

cupă azi în această țară un procent de 1,8 la sută. Engleza este evaluată la 50 la sută ceva mai mult decît japoneza — limba națională. Mă duc să văd principalele curiozități din Manila: intramuros. Acesta este orașul colonial unde se face publicitatea destinată oamenilor care caută urmele unui trecut colorat. Pînă acolo a trebuit să trec peste o serie de întîlniri ce măpînesc sub soare și care se întîlneau: Muni Golf, Parcul Nașionilor Unite, Parcul Libertății... Abia apoi am ajuns la ruinele prăbușite ale acestor clădiri care, altădată, închideau orașul conchistadorilor. Totul a fost pus în aer de bombe japoneze, de pîrcășă iberic... În aceste ruine, cărora nu li s-a redat niciodată farmecul din trecut, squalorii se îngîmădesc astăzi în colibe făcute din cirpe și cu acoperișurile de tablă.

„Eliberatorii” americani nu au reconstituit nimic, n-au aranjat și nici măcar n-au curățat nimic. Ce îndiferență! Iar pe acest dezastriu în venit să se grefeze drama celor fără locuință. Vechea catedrală, larg deschisă, își întinde ciolurile spre cer. Biserica Sfîntul Augustin constă din singura mătură a trecutului, care a rămas în picioare. Chiar în fața ei s-a construit, însă, un fel de garaj, hidos la arhitectură. Aici se află monumentul dedicat filipinezilor care au fost torturați în pivnițele învecinate de către japonezi, în timpul celui de al doilea război mondial. La Fortul August, există un muzeu închinat lui Rizal, erou al independenței, împușcat de spanioli în 1896. Două ani după moartea sa, războiul hispano-american s-a soldat cu victoria, pe toate țărîmurile, a Americii, care l-a ajutat pe filipinezii să se debaraseze de Spania ca apoi să-și ia lo-

cul. Astfel se scrie istoria... Adevăratul drapel al independenței aveau să fie ridicat deasupra Filipinelor în iulie 1946, cînd America a notat și i-a acordat. Dar ce fel de independență? Relațiile Statelor Unite și ale țării republicii au un caracter deosebit. Intre ele există, în fapt, un pact de „asistență mutuală”, necesar doar ca învelis juridic al prezentei bazei navale și aeriene americane. Utilizarea lor specific americană, nu-i multumeste pe filipinezi. El pretinde că bazele americane le aduc mai puțini bani decît țării, „neutraliste” din Asia de sud-est. Cu toate acestea, dolarul nu lipsește. Ei sînt cei care permit țării să-și facă față unei dezordini financiare de necrezut și unei atmosfere de furt public, pe care nimeni nu o negă. Despre furt se vorbește deschis ca despre o boală incurabilă. Filipinele sînt și vor rămîne platforma S.U.A. în

Extremul Orient. Pentru a putea duce un război de amploare în Vietnam, Statele Unite au nevoie de așistarea Legea de asistență politică relativ simplu al unui stat aflat sub dominația neocolonialistă a Statelor Unite, situație care s-a tradus printr-o dependență economică, printr-o aliniere politică și prin folosirea ei din punct de vedere militar. Dacă în 1945, Statele Unite au recunoscut independența Filipinelor, aceasta n-au făcut-o decît pentru a le putea controla mai bine. Începînd din 1961, investițiile americane au crescut la 800 milioane dolari, ceea ce înseamnă de două ori mai mult decît înainte de război. Relațiile dintre Manila și Saigon sînt, firește, foarte amicale. În august 1966, la încheierea unei vizite a lui Nguyen Cao Ky, președintele Marcos l-a exprimat acestuia din urmă „admirația” sa. Guvernul filipinez trebuie să ia uneori anumite

boiul american împotriva Vietnamului nu poate fi înțeles dacă nu se precizează, de la început, că acesta constituie un exemplu tipic al unui stat aflat sub dominația neocolonialistă a Statelor Unite, situație care s-a tradus printr-o dependență economică, printr-o aliniere politică și prin folosirea ei din punct de vedere militar. Dacă în 1945, Statele Unite au recunoscut independența Filipinelor, aceasta n-au făcut-o decît pentru a le putea controla mai bine. Începînd din 1961, investițiile americane au crescut la 800 milioane dolari, ceea ce înseamnă de două ori mai mult decît înainte de război. Relațiile dintre Manila și Saigon sînt, firește, foarte amicale. În august 1966, la încheierea unei vizite a lui Nguyen Cao Ky, președintele Marcos l-a exprimat acestuia din urmă „admirația” sa. Guvernul filipinez trebuie să ia uneori anumite

măsurile de precauție, din cauza opoziției crescînde în țară. Așa se face că în iulie 1967, președintele Marcos a fost nevoit să-i sfătuiască pe generalii Taylor și pe Clark Clifford (numit recent în locul lui McNamara), care întreprindeau un turneu în Asia de sud-est, să nu vină la Manila, de teama incidentelor care, fără îndoială ar fi avut loc. Dar rolul principal al Filipinelor în strategia americană este acela de a constitui o placă turnantă în fața Chinei și a Uniunii Sovietice. În anul 1947, o serie de acorduri militare americano-filipineze concesionau Statelor Unite 23 stații de întîlniri, destinate construirii de baze militare, pe o durată de 99 de ani — termen redus în septembrie 1966 numai de 25 de ani. Este vorba, în primul rînd, de bazele aparținînd forțelor navale de la Subic și Saseley Point. Baza de la Subic se află în golful cu același nume, la nord-vest de Manila și la aproximativ 1500 km de Saigon. Ea cuprinde un triplu ansamblu: baza navală propriu-zisă și forțele care o protejează, aeroportul forțelor navale și, în fine, un vast depozit de depozite și magazine, șantiera navală și instalații portuare pentru repararea navelor. Rolul ei este considerabil. Vice-amiralul în rezervă, revizor, comandantul bazei, declară anul trecut: „Subic este principala bază a forțelor navale ale S.U.A. în Extremul Orient și este capabilă să repare în întregime toate navele imensei flote a 7-a (175 de nave), în afara port-avioanelor. Pe de altă parte, Subic este marea centrul de aprovizionare a flotei a 7-a. Importanța stocării și redistribuirii benzinei crește odată cu războiul din Vietnam. În cursul primului semestru al anului 1965, traficul său era de 1,900 milioane de tone. În plus, Subic este o bază pentru submarinul atomic american. Forțele navale ale S.U.A. dispun, de asemenea, de Saseley Point, una din bazele de aer a flotei a 7-a, care se ocupă în special de ghidarea submarinelor. Principala bază aeriană americană din Filipine este cea de la Clark Field, situată la 100 km nord de Manila un imens ansamblu militar întins pe 540 kilometri pătrați și dispunînd de toate categoriile de aparate. Aici se află cîntierul general al comandamentului marii unități „13 U.S. Air Force”. Printre altele, ea are sarcina de a repara bazele americane din Tailanda care depind de „13 U.S. Air Force”, pentru tot ce privește logistica și de „7 Air Force”, recent instalată la Saigon, pentru tot ce privește problemele operaționale. Pe de altă parte, Clark Field este baza avioanelor transportatoare de combustibil lichid pentru alimentarea în zbor a bombardierelor de tipul B-52. Acestea au alimentat B-52-urile din Vietnam, care bombardau Vietnamul de sud, înainte de a se fi instalat în Tailanda. Cealaltă bază se află la Olongapo. Cădată recent Statelor Unite printr-un acord semnat la 2 iunie 1967 între președintele Marcos și ambasadorul american, ea se află la dispoziția Statelor Unite pe toată durata războiului. În total, ansamblul forțelor americane în Filipine se cifrează la 48 000 oameni, aparținînd în special flotei navale și forțelor aeriene ale S.U.A. Se înțelege acum mai bine prețul pe care îl pun americanii pe bazele de către filipinezi. La 23 ianuarie 1967, McNamara declara în fața Comisiei senatului pentru forțele militare: „Atîta timp cît durează războiul din Vietnam, Filipinele ocupă o poziție strategică excepțională. Bazele și mijloacele de care dispun S.U.A. în Filipine au o mare importanță. Pe acest plan, Filipinele cooperează bine. Datorită creșterii necesităților noastre militare în Vietnam, poziția strategică și cooperarea Filipinelor sînt mai importante ca orînd.” Cișcivă marinarilor se plimbă fără nici o ocupație. Pasul lor face să răsună caldarîmul, cu riguroasa unui metronom. La ce se gîndesc oare? Poate, că acești matoșii cu bratele legănate, cu cravata desfrînată și cu pantalonii largi, cit laba unui elefant,

Cînd vrem să minimalizăm, spunem scieptic: „O picătură de apă într-un ocean...”. Dar ce înseamnă un ocean? Oceanul primește și rambursează energie într-o permanentă interacțiune. Atmosfera încălzește sau răcește vasele întînderi de apă, care la rîndul lor dirijează clima planetei noastre. Fiecare ocean este rezultatul evaporării Atlanticului, cele ale Statelor Unite sînt produse de vapori furnizați de Oceanul Pacific, de Golful Mexic... Mai puțin cunoscut pare a fi faptul că oceanele au o strînsă legătură cu ghețarii. Topirea ghețarilor a avut două consecințe capitale, ne spune savantul francez E. Le Danois. Din 1865 pînă acum, după aprecieri, fie ele controversate, nivelul general al mărilor și oceanelor a crescut cu 1-1,30 metri. În același timp, fenomenul de secetă a fost agravat în zonele de stepă ale Europei, Africii și Asiei. În anul 1850 s-a remarcat pentru întia oară că ghețarii Alpiilor încep să se retragă. Suprafața lor totală era pe atunci de 4 000 kilometri pătrați. Un veac mai tîrziu, ea se reducea la 3 000 kilometri pătrați, ceea ce înseamnă o micșorare cu 25 la sută în suprafața ghețarilor. În Islanda și în Statele Unite, în Alaska, în Norvegia. Încă în 1837 s-a constatat că limita meridională a surșurilor vesnice înțelate de nordul Siberiei Sovietice s-a deplasat cu nu mai puțin de 40 de kilometri spre miazănoaptea. Să ne întoarcem cu 38 de ani în urmă. Maregraful serviciului hidrologic american a dat, atunci, un semnal de alarmă: „Sporește volumul oceanului! Pe o lungime de 1 600 kilometri, separînd Massachusettsul de Rhode Island, nivelul mării a crescut cu 14 centimetri în 1930-1948, aproximativ 10 centimetri. Fenomenul pare a fi început cu cîteva milenii în urmă, probabil datorită schimbării perioadei glaciare. Dar, pe vremea aceea încă nu existau maregraful. Cu 100 milioane de ani în urmă, oceanele au inundat America de Nord, insulele britanice, Peninsula Libia, Japonia, India, Australia, o parte a continentului sud-american și a celui african. După retragerea apelor, în Africa au rămas depozite urtase de nisip care erodiziuni ulterioare au devenit Sahara zilelor noastre. Nu de mult, geologul Charles Schubert a scris: „Trăim actualmente începutul unui nou ciclu în care climatul va atinge maximum de întîndere, de altitudine și de măreție a peisajului lor. Oceanele au început însă o nouă invazie a Americii de Nord”. După opinia lui Schubert, invazia e cauzată de înlocuirea apei oceanelor, cu sedimente deplasate de pe scoarța terestră, care provoacă deplasarea unui volum de apă echivalent și al oceanului. Iată-ne, așadar, revenind la E. Le Danois. În urmă cu un secol, spune el, a început ceea ce se poate numi „oscilația climatică” a acestui veac. În intererul ei, s-au succedat cicluri de 10, 30, 36 de ani, marcate prin alternanța temperaturilor. E. Le Danois afirmă: „Nu este o manifestare nouă a naturii. Asemenea oscilații s-au înregistrat și în trecut. Cînd ciclurile fierbinții erau mai lungi, ele transformau în desert zonele semi-aride, așa cum s-a întîmplat în stepele din Asia centrală. Migrările populațiilor din aceste regiuni, în veacurile trecute, nu erau străine de transformările climatologice”. „Mare seculare” au provocat un grav dezechilibru al agriculturii planetei noastre. Dacă toțișite în țările industrializate s-a realizat, în ultimul deceniu, o creștere medie anuală a producției agricole de 1,4 la sută, în țările în curs de dezvoltare — cele mai multe aride sau semi-aride — progresul este de numai 0,5 la sută pe an. Dacă adăugăm acest rezultat creșterea explozivă a populației din cea de a treia lume, decalajul dintre necesități — reduce la ultima expresie a modestiei — și posibilitățile de producție, apare un deficit frapant. Dezechilibrul economic agricole antrenează, implan-cabil, dezechilibrul nutritiv. Așadar, va trebui să căutăm hrana lumii în afara unor „ferme” pe cel de-al șaselea continent — oceanul. Statisticile subliniază importanța

oceanelor, ca mediu favorabil vieții. În Marea Nordului se prind, în medie, pînă la 3500 kg peste pe kilogram de apă. În mările Japoniei se pescuiesc pînă la 15 tone. Datorită dezvoltării pescuitului industrial, cantitatea de peste scoasă din apele oceanelor s-a dublat între anul 1953 (23 milioane tone) și 1963 (40 milioane tone). În anul 1961 mărele și oceanele au dat lumii 40 milioane tone de peste. Valoarea acestor cifre? O cantitate superioară producției mondiale de carne din acel an. Este drept că așa-zisul „pescuit științific” are un revers care nu poate fi ignorat și anume: accelerarea procesului de epuizare a rezervelor de peste. Dar pînă atînci... — Putem spera că marea ne va asigura în viitor mai multă hrană? La această întrebare am primit răspunsuri care coincid. Specialistul englez David Cushing, de la labora-

milioane tone? — l-am întregat pe prof. Dietrich. — Producția mondială actuală este de aproximativ 50 milioane tone. Ea va putea fi, cu certitudine, dublată, spune interlocutorul meu. Nu cred însă că se va obține mai mult în zonele pînă acum cunoscute. Este adevărat, n-au fost încă explorate toate posibilitățile mărilor și ale oceanelor. Viața oceanului urmează legile unui anumit ciclu biologic: peștele cel mare trăiește din cel mic, iar peștele cel mic trăiește din proteinele și grăsimile necesare organismului omensic și cea mai mare parte din vitaminele pe care le consumăm. Trebuie să aflăm deci ce ne poate oferi planctonul. — Este ceea ce se numește „vasabondul oceanului”? — Da, dar spre deosebire de pești, plantele și animalele planctonului nu migrează.

atit de numeroase, încît nu pot fi numărate. Imaginați-vă un continent sub fiecare dintre cele cinci existente, la o adîncime de aproximativ 200 metri în mare. Cinci continente a căror vechime poate fi numărată în milioane de ani și asupra cărora a căzută noaptea se concentrează abia de cîteva decenii. Profesorul D. Taylor Smith, de la Laboratorul științific al marinei din Marea Britanie consideră (și nu este singurul) că „platul continental” conține logășii care vor lăsa mult în interioritate pe cele cunoscute pînă acum. El insistă mai cu seamă asupra combustibililor (petrol, gaz, cărbune), a sulfului și a sărurilor. — Descoperirea, în 1959, a celui de-al doilea zăcămint de gaz ca importanță mondială, la Groningen, în Olanda, spune prof. Smith, a dus la desfășurarea în Marea Nordului, a celor mai vaste prospecțiuni cunoscute vreodată. Rezultatele n-au întîrziat. Numai societatea „British Petroleum” a furnizat Angliei, în iulie 1967, 15 mi-

ase se transformă în iod, brom, potasiu, azot, iodul este un regulator al metabolismului nostru bazal. Mări urtase americane trasează apa mării, pentru a extrage bromul — sursă de sedative, produse extincătoare de incendii și produse pentru industria fotografică. Mării Moartei zăcămint descoperit cantități de brom estimate la 850 milioane tone, cu o concentrație de 100 de ori superioară celui extras din apele oceanelor. Lumea mării conține 99 la sută din bromul existent pe planeta noastră. În anul 1951, americanul Pratt a obținut, din tratarea algelor, substanțe antibiotice. Marea produce aproape toate elementele necesare omului. În organismul populației sale se ascund tezaure neprețuite. Homarii și midieile poartă cantități apreciabile de cobalt. În singele homarilor s-a găsit aramă. Diverse specii de moluște sînt adevărate mine de nichel. În singele unor viețuitoare marine s-a descoperit vanadiu. Sarea mării este, în proporție de 85 la sută, clorură de sodiu. În restul ei sînt prezente de magneziu, sulfat de magneziu, de calciu și de potasiu, carbonat de calciu, bromură de magneziu. Apa mării este asemenea unei planete necunoscute. I s-a spus „păsturea necunoscute” a lui Ali Baba”. Și pe drept cuvînt. Cu prilejul unor expediții științifice, în fundul Pacificului și al Atlanticului, s-a găsit timp imens de noduluri, niște creșteri de formă cartofului. Supuse analizei, s-a aflat că conțin 30% la sută magneziu — un metal foarte rar și scump. Se crede că în timpul acestor noduri ar exista o cantitate de mangan și de cobalt care ar putea acoperi nevoile întregii omeniri pentru un secol. S-a constatat de asemenea că cele conțin nichel și cobalt sînt în zăcămintele noastre, mai perfecte decît hărțile terestre din anul 1700. El se refera la cantur oceanelor. Exagera, poate, dar ce să mai spunem despre o hartă a profundimilor acvatice?!

Prof. D. Taylor Smith ne vorbește despre mijloacele moderne afiate la îndemîna cercetătorilor arhimetice geologice a fundului mării: unde sonore submarine, măsurători magnetice, sonde termice, electrice și radioactive. După curcieren acestor „păsture” a lui Ali Baba” presupune prezența directă a omului. Ea nu este un subiect de roman-ficțiune, ci a început să devină o realitate, în anul 1962. — Trebuie să marcăm acest an ca o dată capitală în bălta pentru curcierenă a adîncurilor marine. Atunci, nu departe de Marsilia, plonjorul belgian Robert Stenuit a trăit timp de 25 de ore sub mare, închis într-o „casă” submarină și a avut în jurul drept ear. O săptămîină după aceea, doi francezi au repetat experiența, prelungînd-o timp de șapte zile. În 1965, astronautul american Carpenter a rămas sub mare, la o adîncime de 55 m, timp de 29 de zile și 14 ore, închis în chesonul „Sealab”. Era chipa comandantului francez Cousteau a demonstrat, în același timp, că omul poate trăi și lucra, timp de 22 de zile, într-o „casă submarină”, la o adîncime de peste 100 m. Un savant american a inventat o membrană de material plastic cu proprietăți senzationale: absoarbe hidrogenul din apă și elimină gazul carbonic. El pretinde că o „casă” submarină” cu pereți dintr-o asemenea material ar îngădui unui om să trăiască timp îndelungat sau fără limită la o adîncime de aproape 4000 m. Termenul pe care și l-a acordat pentru desăvîrșirea invenției sale este, anul 1980. Se așteaptă așadar era orașelor submarine. Rămîne ca noua epopee să nu fie o întreprindere colonialistă, în beneficiul lui „General Electric” sau al altor trusturi și concernelor. Într-o epocă în care imperiile coloniale se spulberă și continente întregi își sfarmă lanțurile, universul marin trebuie să aparțină tuturor oamenilor, să constituie o sursă de viață și de progres pentru întreaga umanitate.

lloane hectolitri de gaz pe zi. Actualmente, întreaga Mare a Nordului este „plătată” de platforme de foră. Se așteaptă ca în nordul Irlandei să se descopere zăcăminte de gaz, petrol și minereuri care vor revoluționa economia britanică. Trebuie să spun însă că aici nu este vorba numai de Anglia, ci de o zonă cuprînzînd și teritoriile limitrofe ale Norvegiei, Danemarcei, Germaniei și Olandei. Tot „British Petroleum” a descoperit și în alte regiuni, mari zăcăminte de petrol. Astfel, în largul coastelor statului Au Dhabl, din golful Arabiei, se exploatează acum 6 milioane tone de petrol anual. Viitoarele foraje vor mări curînd producția pînă la aproximativ 16 milioane tone. Pînă nu de mult, exploatarea celei mai importante de petrol submarine erau considerate cele din largul Louisianai, Texasului și Alaskii (în total 5 miliarde tone), ca și cele din U.R.S.S. de asemenea 5 miliarde tone. Rezervele Golfului Persic sînt apreciate în 30 miliarde tone. Geologul englez Thomas Gaskell crede că platoul continental depozitează un șterf din resursele mondiale de petrol și de gaz. Alți savanți afirmă că în apele Mării Negre, în fiordurile norvegiene, în marea presărată de arhipelaguri dintre Asia și Australia, în Marea Roșie, poate chiar și în Oceanul, aproape închis, al Arcei se vor găsi zăcăminte de petrol. Resursele universului marin sînt nelimitate. În Extremul Orient, alături de mării este influențat de bacterii. Se pare că pe fundul mărilor se află 160 de milioane la centimetru cub. Pînă la o adîncime de 50 metri sînt

Asasinatele și răpirile furnizează presel hrană zilnică. Aici, redactorii nu se pot plînge că nu au deosebite evenimente „singuroase”. Martorii unui „incident” se grăbesc să dispară, cînd unși că unși din ceea ce le oferă apărare împotriva represaliilor din partea drojdiei societății. Pentru aceleași motive, meșterii și depuneri revolvare, autorităților cazurile de răpire cu gloanțe sau cuțit. În timpul șederii mele aici, un comentator de la „Manila Times” scria că „nu este deosebit al activităților criminale de societății noastre constă în aceea că în 80 la sută din cazurile criminale sînt legați de un singur personaj public. El constituie un fel de ramuriele mașinii politice”. Manila se mîndrește cu faptul că are și ea o „stradă a milionarilor”. Nu este o stradă propriu-zisă, ci o curcierenă în care hotelurile deosebite. Aici, terenurile sînt vindute numai acolo care se angajează să construiască o clădire de o valoare minimă de 500 000 pesos (75 000 dolari). Sînd că un muncitor cîștigă aproximativ 15 pesos întînd zi, în un inginer 50 pesos pe lună și un doctor care reprezintă această sumă.

OCEANUL - uriașă „cămară cu provizii” a omenirii

Reportaj de HORIA LIMAN

torul pescărilor din Lowestoft, apreciază că în anul 2000 producția de peste nu va depăși 200 milioane tone pe an. Specialistii americani de la „Bureau of Commercial Fisheries”, mai optimiști, cred că se vor putea obține 220 milioane tone. Creșterea nu va trebui însă să fie o consecință a intensificării pescuitului, cu mijloace moderne, în zonele tradiționale (Atlanticul de nord de pildă), ci a descoperirii și exploatării unor noi zone bogate în substanțe nutritive, cum este cazul apelor Perului. Ce ar însemna 220 milioane tone de peste? Savanții răspund: jumătate din necesarul de proteine al întregii lumi. — Trebuie să descoperim sursele de proteină ale mărilor. Altmînter, criza alimentară a lumii va fi inevitabilă — îmi spune profesorul Günther Dietrich, de la Universitatea din Kiel, președintele Asociației Internaționale de oceanografie fizică. Pînă acum, ne-am limitat la unele mări și oceane — as spune chiar la unele zone ale acestor mări și oceane — dar am neglijat celelalte. Aș da un exemplu: India este o țară bîntîită de foamă, dar Oceanul Indian este unul dintre cele mai puțin cunoscute din lume. — Oceanul Indian prezintă o caracteristică din cele mai importante pentru viața terestră: condiții climatice echilibrate, cu doi masoni pe an. Apele sale sînt bogate în peste, ceea ce este esențial pentru populația Indiei. — Credeți că pînă la sfîrșitul secolului nostru se va putea realiza o producție de peste de ordinul a 200

— De ce „plantele și animalele” planctonului? — Pentru că planctonul cuprinde forme vegetale și animale, după cum există organisme care posedă ambele caracteristici. Planctonul vegetal — phytoplanktonul, sau „pășunea mării”, cum a fost botezat — este reprezentat prin minusculele diatomee și alge care constituie sursa de viață a oceanelor. Mai exact, a minusculelor animale phyto-fage care la rîndul lor sînt devorțate de carnivorii marii mai mici, acestia fiind consumați la rîndul lor de carnivorii mai mari care, în cele din urmă, ajung la marea consumator: omul. Planctonul animal — zooplanktonul — este reprezentat prin unele crustacee — principalul element nutritiv al balenilor, scrumbiilor și păsărilor de mare. — Așadar, planctonul este baza existenței populației marine. Dar el însuși ce sursă vitală are? — Bacteriile. Întreg ciclu biologic al mării este influențat de bacterii. Se pare că pe fundul mărilor se află 160 de milioane la centimetru cub. Pînă la o adîncime de 50 metri sînt

Cludată țară sînt Filipinele. Și toțișite, cită îndurînd în privirea fetelor și ale bărbatilor. Le place parfumul florilor lor naționale, sampaguita, un fel de lasone de un alb lăptos care îi luberează corpul, pe care îl îngîmăsc o săptămîină întreaga, înainte de a le tașa de pînteni un bicicli în luptă. Apele de cocosi au loc în fiecare sîmbătă și în fiecare duminică, pe niște estrade improvizate, în timp ce patriurile se încheie printr-o simplă ridicare de mîni. Pe Filipinele nici măcar ceea ce bogăția unora poate pare că nu îl deranjează. Așa că bogății se răsănu vor cuceri de îndată ce li va veni ocazia. Deja o serie de forțe noi încep să apară din acest număr nesfîrșit de insule. Și în curînd, va trebui să se țină seama de ele.

LUCRARILE ADUNARII GENERALE A ACADEMIEI

In cadrul adunarii generale a Academiei, vineri au continuat dezbaterile pe marginea darii de seama asupra activitatii pe anul 1967...

Sarbatorirea academicianului Constantin Daicoviciu

In aula Academiei a avut loc vineri seara sedinta de sarbatorire a academicianului Constantin Daicoviciu...

Cronica zilei

O DELEGATIE GVERNAMENTALA ROMANA A PLECAT IN R. D. GERMANA... Capitala, oameni de arta. Au participat Amrik Singh Mehta...

viata internationala

Plenara C.C. al P.C. din Japonia

TOKIO 1 (Agerpres). - Ziara „Akhata” informeaza ca la 29 februarie au inceput lucrarile celei de 6-a Plenara a C.C. al P.C. din Japonia...

Masuri economico-sociale in Cehoslovacia

PRAGA 1 (Agerpres). - După cum anunță agenția C.T.K., guvernul cehoslovac a dezbătut recent o serie de probleme, printre care necesitatea de a se acorda o atentie deosebita folosirii fortei de munca...

vremea

ieri, in tara: vremea s-a racit in cea mai mare parte a tarii, exceptand Banatul, unde s-a mentinut relativ caldura...

din est. Temperatura maxima a atins 3 grade. Timpul probabil pentru zilele de 3, 4 si 5 martie. In tara: vremea se mentine schimbatoare...

„Expozitia cooperativelor mestesugaresti 1968”

Cu prilejul celui de-al IV-lea Congres al cooperatiei mestesugaresti, care va avea loc intre 7 si 9 martie, vineri la amiaza s-a deschis, in Complexul expozițional din Piața Științei...

„Dorim să trăim pașnic cu ciprioții turci”

DECLARAȚIA PREȘEDINTELUI MAKARIOS... NICOSIA 1 (Agerpres). - Joi a avut loc în Parlamentul cipriot ceremonia de investitură a arhiepiscopului Makarios...

Cereri in parlamentul indian pentru retragerea din Commonwealth

NEW DELHI 1 (Agerpres). - Un număr de deputați indieni aparținând grupurilor de opoziție, cîț și Partidului Congresului (de guvernământ) au cerut ieri retragerea Indiei din Commonwealth și naționalizarea bunurilor britanice din India...

SPORT

Incepe fotbalul!

Deschiderea oficiala a anului fotbalistic 1968 va avea loc miercuri, duminica 3 martie, o data cu nimerirea din cadrul sașprezeccimilor de finala ale „Cupei României”...

Actualitatea hocheistică

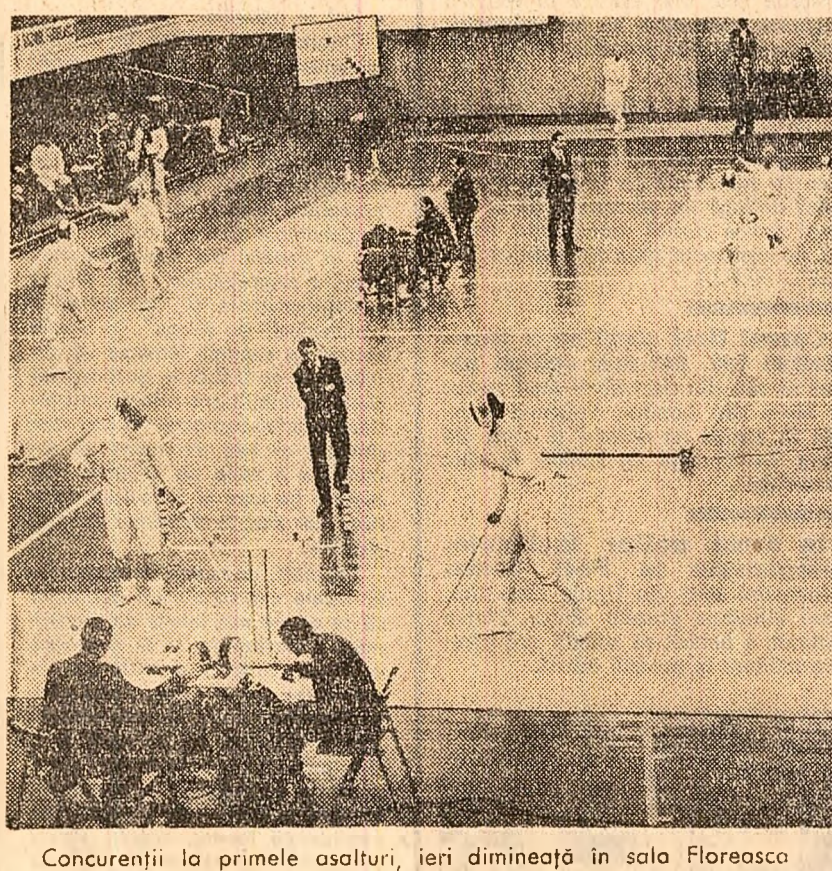
Vineri s-a consumat o noua etapa a campionatului național de hochei pe gheață. In cursul dimineții, echipa I.P.G.G. București a intrucat cu 5-1 pe Timnava Odorheul Secuiesc...

„Circulația rutieră”

Lucrarea „Circulația rutieră”, realizată de colonel Halabalaie Vișceanu și locotenentul Victor Boda, este prima de acest gen ce vede lumina tiparului după apariția ultimelor reglementări...

„Nu există organizație al cărei prestigiu să fie afit de scăzut”

Un deputat din Venezuela despre O. S. A. CARACAS 1 (Agerpres). - „Sint sigur ca nu există o altă organizație al cărei prestigiu să fie afit de scăzut ca cel al Organizației Statelor Americane (O.S.A.)”...

Concurenții la primele asalturi, ieri dimineață în sala Floreasca. Foto: M. Andreescu

Schi in Poiana Brașov

Noi campioni la slalom uriaș

Din Poiana Brașov ni s-a comunicat telefonic că ieri, pe pârta de pe Sulinar, binecunoscută schiorilor alpini, s-a disputat o nouă probă din cadrul campionatului național de schi - slalomul uriaș...

Rachete luminoase, de felul celor folosite de ocupanții britanici ai insulelor Falkland...

Republica Yemenul de Sud după trei luni de la eliberare. Reportaj scris pentru „Scinteia” de Tahar BENZIANE 1)

care strop de apă furnizat de aversele de ploaie. In viitor, pe baza proiectelor aflate în studiu se va trece la lucrări mai ample de irigații...

Astăzi, la Floreasca

FINALELE INDIVIDUALE ALE „INTERNAȚIONALELOR” DE SPADĂ

Spadasinii de elită din R. D. Germană, Polonia, Ungaria, U.R.S.S. și România au început ieri dimineață intrerile pentru campionatele internaționale ale țării noastre...

ÎN CITEVA RÎNDURI

LA MILANO. IN SFERTURILE DE FINALA ALE „CUPEI CAMPIONILOR EUROPEI” LA BASCHET MASULIN, echipa Simmenthal Milano a intrucat cu scorul de 75-60 (34-30) formația iugoslavă Zadar...

viața internațională

LA CONFERINȚA DE LA NEW DELHI

DELEGAȚIA ROMÂNĂ A PREZENTAT

Un memorandum în legătură cu cooperarea economică internațională

DELHI 1. — Trimisul special Agerpres, I. Puținelu, transmite: Delegația română la Conferința Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare de la New Delhi a prezentat actuale sesiuni un Memorandum cu privire la promovarea formelor moderne de cooperare economică internațională, cerind ca el să fie difuzat drept document de lucru al Conferinței.

În condițiile actuale, se arată în memorandum, cooperarea în industrie și tehnică între țări a devenit o formă avansată a relațiilor internaționale. Completând și stimulând eforturile proprii, această cooperare reprezintă unul din resursele principale ale dezvoltării economice și comerțului internațional. Este subliniat faptul că această cooperare îmbină pe o bază echitabilă și reciproc avantajoasă interesele dintre cele mai variate, prin asocierea partenerilor pentru construirea de obiective industriale, agricole, turistice, pentru fabricarea de produse cu o tehnologie și forță competitivă superioară, pentru desfacerea anumitor produse pe piețele tradiționale ale partenerilor.

În Memorandum se subliniază în același timp că promovarea cooperării economice internaționale nu trebuie să fie legată de condiții politice sau împiedicată de discriminări și obstacole artificiale. Ea trebuie să se bazeze pe principiile fundamentale ale colaborării internaționale, cum sînt respectarea suveranității și independenței naționale, neamestecul în treburile interne, egalitatea în drepturi și avantajul reciproc. Memorandumul propune Conferinței să adopte între altele ca recomandări: extinderea practicării de către statele membre a formelor moderne de cooperare economică, industrială și tehnică în vederea stimulării dezvoltării economice și a comerțului țărilor în curs de dezvoltare, în special a exporturilor lor de produse finite și semifabricate. Importurile de produse rezultate din aranjamentele de cooperare să se bucură în țările partenerilor de un regim preferențial, eliminându-se obstacolele tarifare și netarifare din calea acestora, largirea utilizării acordurilor interguvernamentale de cooperare economică și tehnică în vederea asigurării unei baze durabile pentru această cooperare în raporturile dintre toate țările.

Delegația română a prezentat acest Memorandum în speranța că el se va dovedi util pentru activitățile și lucrările Conferinței în vederea elabo-

rării unor recomandări și a unui program de acțiuni al U.N.C.T.A.D. în această problemă.

Intr-una din intervențiile din COMITETUL NR. 2 care discută problema elementelor unui sistem de preferințe generale, reprezentantul român Victor Aldea a relevat că România împărtășește punctul de vedere exprimat de mai multe delegații asupra necesității stabilirii unui program concret de acțiune care să conducă la elaborarea și punerea în aplicare a unui sistem de preferințe generale nediscriminatorii în favoarea tuturor țărilor în curs de dezvoltare, indiferent de sistemul lor social-economic.

În COMITETUL NR. 4, care discută în prezent problemele turismului, reprezentantul român Victor Cosac s-a referit în mod deosebit la importanța construirii unor obiective turistice în comun în țările în curs de dezvoltare, pentru care rambursarea unor credite obținute în baza cooperării s-a făcut prin servicii prestate turistilor veniți din țările creditoare.

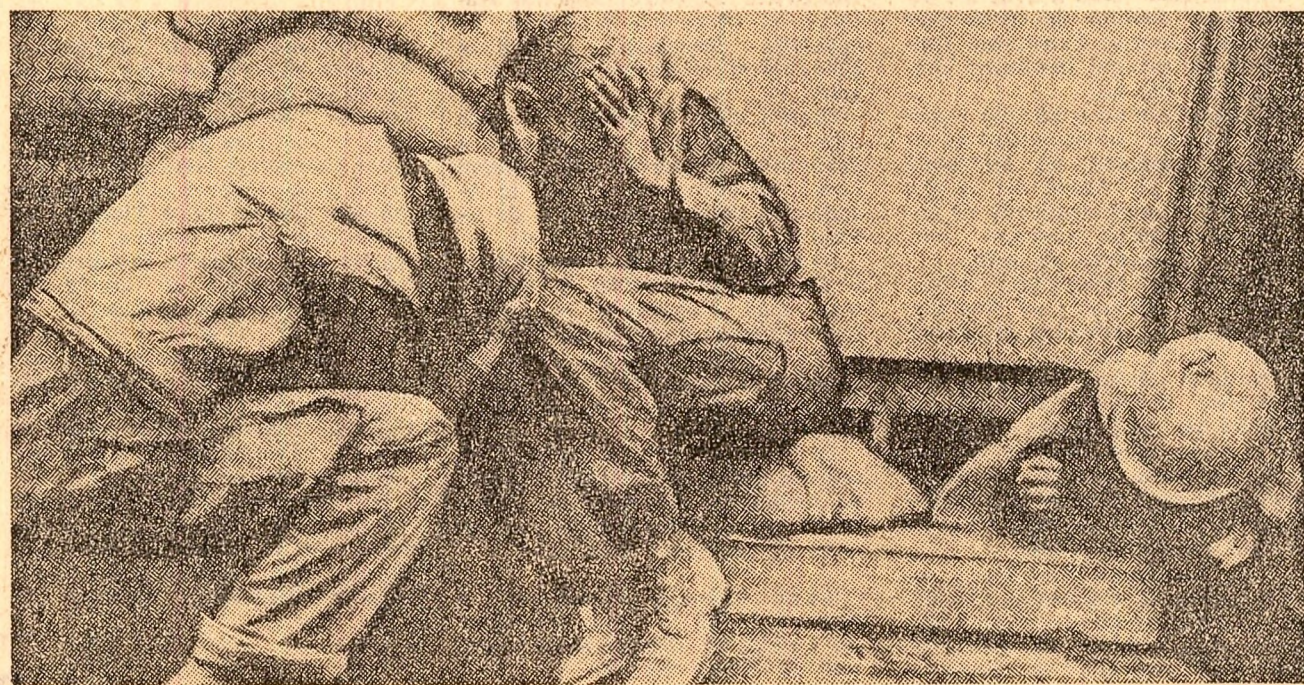
LUCRĂRILE ÎNȚILNIRII CONSULTATIVE DE LA BUDAPESTA

BUDAPESTA 1 (Agerpres). — La hotelul Gellert din Budapesta continuă lucrările întrînzirii consultative a partidelor comuniste și muncitorești. În zilele de 29 februarie și 1 martie au luat cuvîntul D. Molonjam, membru al Biroului Politic al Partidului Popular Revoluționar Mongol, Yakub Demir, prim-secretar al Partidului Comunist din Turcia, Alvaro Vasquez, membru al Comitetului Executiv al P.C. din Columbia, secretar al C.C., Carlos Aldona, membru al Biroului Politic al P.C. din Honduras, secretar al C.C., Vladi-

Deschiderea Tîrgului internațional de la Tripoli

Pavilionul României vizitat de primul ministru al Libiei

TRIPOLI 1 (Agerpres). — Aci s-a deschis cea de-a șaptea ediție a Tîrgului internațional de mostre, în care participă 30 de țări, între care și România. În pavilionul românesc sînt prezentate mașini-unelte, echipament pentru construcții, tractoare și alte mașini agricole, cutanțatoare, produse chimice și petroliere, produse ale industriei ușoare și alimentare și alte produse. După solemnitatea de inaugurare a tîrgului, pavilionul R. S. România a fost vizitat de Abdel Hamid El Bakouchi, prim-ministru și reprezentant al majestății sale Idris I al Libiei, Ahmed Nagem, ministru al comerțului și al comerțului, însoțit de alte personalități oficiale și de reprezentanți ai presei libiene și străine. Premierul libian a salutată prezenta României la tîrg, transmitîndu-i felicitări pentru sentimentul bogat al expozitorilor, calitatea și modul lor de prezentare. „Varietatea acestor exponate și, în deosebi, a celor din industria construcției de mașini și echipament chimic, a declarat premierul libian, oglindesc caracterul complex al economiei românești și nivelul tot mai înalt de dezvoltare a ei. Înregistrăm cu plăcere evoluția pozitivă a relațiilor comerciale dintre țările noastre”.

O imagine elocventă la Khe Sanh: trei infanteriști de marină americani sub focul intens al artileriei patrioților

VIETNAMUL DE SUD

Bombardamente continue asupra bazelor americane

SAIGON 1 (Agerpres). — Forțele patriotice din Vietnamul de sud — au atacat vineri pentru a șaptea oară în ultimele două săptămîni marea bază militară americană Tan Son Nhut din apropierea Saigonului. Atacul patrioților cu mortiere și rachete lansat asupra bazei a durat aproximativ 15-20 de minute, transmise agenția Associated Press.

În regiunea platurilor înalte, între Kontum și Dak To, au avut loc noi lupte între detașamente ale forțelor patriotice și trupe americano-saigoneze. Unitățile infanteriei marine americane sprijinite de blindate și care de luptă, au atacat joi seara un sector unde s-au semnalat concentrații ale forțelor patrioților sud-vietnamezi dar, după cîteva ore de luptă, pușcașii marini americani au fost nevoiți să se replieze.

Lupte violente au avut loc în cursul zilei de vineri și în apropierea bazei americane Khe Sanh, pe care forțele patriotice au supus-o unui puternic bombardament.

ÎN CIUDA ÎNFRÎNGERILOR în S.U.A. se pregătește un nou pas în escaladarea agresiunii

Președintele Johnson va lua, la mijlocul acestei luni, o hotărîre în legătură cu eventualitatea chemării sub arme a unor contingente de rezervați pentru a permite trimiterea de noi trupe în Vietnam. Această declarație a fost făcută de guvernatorul statului Massachusetts, John Volpe, pe baza informațiilor prezentate joi în fața participanților la conferința guvernatorilor celor 50 de state ale S.U.A. de secretarul de stat, Dean Rusk, ministrul apărării, Clark Clifford, și președintele Comitetului mixt al șefilor de state majore, generalul Earle Wheeler, de curînd întors din Vietnamul de sud.

La Washington, arată agenția Reuter, se consideră că președintele Johnson intenționează să ceară instituirea unui „impozit de război” pe linia suprataxa de 10 la sută solicitată anterior, pentru a putea face față cheltuielilor uriașe, pe care guvernul, legate de continuarea războiului dus de S.U.A. în Vietnam.

Correspondentul agenției France Presse la Washington, Bernard Ulmann, constată că în capitala S.U.A. domnește o stare de incertitudine și neliniște în legătură cu hotărîrile ce urmează a fi luate. „Cauzele neliniștii, atât pentru opinia publică, cât și pentru cercurile politice, sînt vizibile”, scrie correspondentul. 1. Partizanii păstrează aproape în întregime inițiativa. O a doua etapă a atacurilor împotriva orașelor este considerată ca probabilă. Americanii par, deci, să fi pierdut avantajul mobilității pe care ar fi trebuit să îl asigure superioritatea lor logistică zdrobitoare. 2. Pierderile suferite în cursul ultimelor zile de patrule de „pușcași marini” care sondează dispozitivul unităților F.N.E. din afara perimetrului Khe Sanh arată că cordonul din jurul lagărului fortificat nu înțețeață să se strîngă.

3. În capitala americană se pune întrebarea dacă Saigonul nu va cunoaște o nouă perioadă de instabilitate politică care, în atmosfera actuală, ar putea să antreneze consecințe mai periculoase decît loviturile și controlovrurile în serie din 1964 și 1965”.

agențiile de presă transmit:

Președintele Republicii Populare a Yemenului de Sud, Kahtan Al Shaabi, a respins protestul guvernului britanic în legătură cu demiterea a 32 de ofițeri britanici, angajați ca experți în armata yemenită. De asemenea, într-o declarație radio-difuzată a ministrului apărării se subliniază că există documente potrivit cărora grupul de ofițeri transmitea informații ambasadei britanice din Aden privind orice acțiune a guvernului.

Acord comercial ungaro-britanic. În urma convorbirilor care au avut loc în ultimele zile la Londra, a fost semnat un nou acord comercial ungaro-britanic pe termen de cinci ani. Un reprezentant al Ministerului Comerțului Exterior al R. P. Ungare a declarat că acest acord creează noi posibilități pentru dezvoltarea colaborării comerciale și industriale între cele două țări.

Consiliul de Securitate s-a reunit joi după-amiază, pentru a lua în dezbatere vordictul pronunțat la Pretoria împotriva unui număr de 32 de patrioți din Africa de sud-vest. Lucrările Consiliului au fost întrerupte pentru a permite membrilor să-și continue discuțiile în această problemă. Este vorba de pregătirea unui proiect de rezoluție, prezentat de șase țări afro-asiatice, care cer guvernului din Africa de Sud să elibereze imediat pe cei 32 de patrioți condamnați pentru „terorism”.

Reprezentanții U.R.S.S., Cehoslovaciei și Poloniei au adresat secretarului general al O.N.U. U Thant o notă verbală în care protestează față de încercările unor state occidentale de a ignora calitatea de stat suveran a Republicii Democratice Germane. Nota respinge afirmațiile reprezentanților S.U.A., Franței și Marii Britanii la O.N.U., potrivit cărora Germania federală ar avea dreptul să se pronunțe în calitate de reprezentant al întregului popor german.

În legătură cu exploziile care au avut loc în apropierea Ambasadei U.R.S.S. la Washington, în seara zilei de 28 februarie agenția TASS transmite o notă de protest a ambasadei U.R.S.S. adresată Departamentului de stat al S.U.A. Nota insistă în modul cel mai serios ca autoritățile americane să ia măsurile cele mai eficace în vederea asigurării securității și inviolabilității Ambasadei și funcționarilor săi.

La Buenos Aires s-a anunțat oficial semnarea unui contract privind achiziționarea de tancuri din Franța, ceea ce reprezintă „o breșă în monopolul deținut de americani de cel de-al doilea război mondial în livrarea de armament greu în America Latină”. (U.P.I.)

Cursul lirei sterline a înregistrat joi cel mai scăzut nivel al său din decembrie anul trecut la bursa din Londra. Valoarea acesteia în raport cu dolarul a atins joi seara 2,4029 față de 2,4060 în ziua precedentă.

În urma noilor incidente, înregistrate la Port Louis, principalul oraș din Insula Mauritius, între diferitele grupuri etnice, Marea Britanie a hotărît să trimită noi efective militare în această insulă.

O nouă experiență nucleară subterană a fost efectuată joi pe poligonul din Nevada. Comisia pentru energia atomică a S.U.A. a declarat că explozia, de mică intensitate, este a cincea de la începutul acestui an.

Ciocniri între poliție și studenți la Roma. În fața Facultății de arhitectură au avut loc vineri seroase incidente între studenți care încercaseră să intre în clădire pentru a ocupa și poliție. S-au înregistrat zeci de răniți de ambele părți. În

centrele universitare ale Italiei, studenții desfășoară de mai multă vreme acțiuni de protest (cum este cea înregistrată în fotografie), revendicînd o reformă democratică a învățămîntului superior.

În preajma Congresului P. S. D. G.

Pregătirile pentru Congresul Partidului Social-Democrat din Republica Federală a Germaniei, ce va avea loc la Nürnberg între 17 și 21 martie, au intrat într-o fază avansată. Săptămîna trecută au fost date publicității, ca primă etapă, 241 de moțiuni din totalul de 951 elaborate în diferite organizații (număr apreciabil mai mare în comparație cu precedentele congrese: 281 la Dortmund în 1966, 167 la Karlsruhe în 1964 și 95 la Köln în 1962). Numărul și conținutul rezoluțiilor îndreptățesc unele zăiare vest-germane să aprecieze că vor fi dezbateri foarte vii și că nu va fi prea ușor pentru liderii social-democrați să îmbrînceze felurile opinii într-o tendință comună.

Moțiunile prezentate reflectă optimismul și înfrînările membrilor Partidului Social-Democrat din Germania occidentală. Un număr relativ mare de moțiuni abordează problema germană și a securității europene, și în acest cadru aboleirea doctrinei Hallstein, recunoașterea existenței celor două state germane, a frontierei Oder-Neisse, abandonarea revendicării Bonnului de reprezentant unic al poporului german, crearea unei zone demarcate în centrul Europei. Unele moțiuni se referă la alte probleme năle, în special la agresiunea S.U.A. în Vietnam (în această privință, poziția conducerii P.S.D.G. a fost recent exprimată prin cererea de încetare a bombardamentelor americane). În rezoluții se exprimă și păreri care reflectă tendința conservatoare.

Caracteristic este faptul că P.S.D.G., ca și alte partide politice vest-germane, este confruntat cu noi aspecte ale principalelor probleme de ordin intern și

CORESPONDENȚA DE LA P. STANCESCU

extern. Formulele conservatoare, care constituiau pînă nu de mult tabu-urile politicii oficiale postbelice, și-au dovedit caracterul lor nerealist. Fără a deține prioritatea în ansamblul de opinii raționante primite în R. F. a Germaniei, P.S.D.G. a schițat totuși în ultimii ani poziții mai judicioase concepute în unele din problemele disputate.

Desigur, evenimentul cel mai important în viața partidului l-a constituit hotărîrea luată de liderii săi în decembrie 1966 de a participa la guvernare împreună cu creștin-democrații. S-a creat astfel o situație complexă nouă pentru partidul social-democrat, care în toată perioada postbelică de pînă atunci a fost în opoziție.

Oportunitatea intrării în coaliția guvernamentală n-a fost împărțită de o mare parte a membrilor și organizatorilor partidului social-democrat; chestiunea n-a fost definitiv tranșată și va reprezenta fără îndoială o lărmă de dispută și la apropiatul congres de la Nürnberg. Argumentele contra coaliției provin în general din partea sindicatelor, a organizațiilor de tineret social-democratice și așa-numitelor „intelectuali de stînga”. În aceste cercuri se exprimă temerea că colaborarea cu U.C.D. în guvernul federal ar învinsiona conținutul partidului social-democrat tot mai spre dreapta și l-ar determina să renunțe la o serie de inițiative mai realiste pe care le formulase anterior, mai ales în domeniul politicii externe.

Totodată, un număr de organizații locale cer conducerii partidului să se ocupe mai intens de problemele muncitorilor și să convoace anual un congres muncitoresc. În încercarea de a risipi îndoiele, conducerea partidului social-democrat a elaborat nu de mult și a dat publicității așa-numitul „program de perspectivă” al partidului, în care a fost inserată aprecierea considerată foarte aspră vizind partenerul de coaliție și anume că Uniunea creștin-democrată și Uniunea creștin-socială ar fi dus „statul nostru într-o criză care a stimulat forțele neo-naziste”. În moțiunile elaborate pentru congres, tema coaliției persistă fie prin exprimarea de păreri critice, fie prin revendicarea ca ea să nu mai continue după alegerea parlamentară din 1969. Tot în problemele interne, o serie de moțiuni se ocupă de legislația excepțională împotriva căreia există o largă împotrivire în sindicatele și ai membrilor de rînd social-democrați. Aproape 90 din cei 202 deputați ai partidului social-democrat în Bundestag se opun proiectului prezentat în acest sens de ministrul de interne creștin-democrat, Paul Lucke.

Desigur că este prematur de anticipat ca rezoluțiile finale vor avea în hotărîrile congresului de la Nürnberg aprecierile și cerințele amintite.

FINLANDA

CONSULTĂRI PRIVIND CONSTITUIREA NOULUI GUVERN

Ieri, dr. Urho Kekkonen a fost investit oficial în funcția de președinte al Republicii Finlandeze, în care a fost reales în cadrul scrutinului din ianuarie-februarie. Desemnarea pentru a treia oară în ultimii 12 ani, în această înaltă funcție a președintelui Kekkonen este apreciată de majoritatea observatorilor de aici ca o nouă dovadă a dorinței finlandezilor de a continua politica de neutralitate și colaborare cu toate țările, la a cărui elaborare și promovare U. Kekkonen a adus o contribuție însemnată. Conform constituției, o dată cu alegerea unui nou președinte, trebuie să se formeze și un nou cabinet. Pentru realizarea a acestei prevederi, ieri vechea echipă ministerială condusă de Rafael Paasio și-a prezentat demisia.

CORESPONDENȚA DIN HELSINKI DE LA DAN MUNTEANU

Consultările între diferitele partide politice cu privire la formarea noului guvern au început încă de acum cîteva luni. După cum este cunoscut, partidul social-democrat deține cea mai importantă poziție în actuala coaliție guvernamentală, avînd 55 de deputați în parlament și 5 portofolii în cabinet. În virtutea acestui fapt, social-democrații au desemnat persoana care va forma noul guvern. Această persoană este Mauno Koivisto, directorul general al băncii Finlandei.

În cercurile informate din capitala finlandeză se apreciază că, deși vor avea loc o serie de schimbări de persoane, repartitia portofoliilor ministeriale între partidele care formează coaliția guvernamentală, va rămîne neschimbată.

Cu prilejul investirii sale, președintele Kekkonen a primit într-o audiență festivă pe șefii misiunilor diplomatice acreditate la Helsinki. N. I. Vancea, ambasadorul Republicii Socialiste România, decanul corpului diplomatic, a rostit o cuvîntare de felicitare.

ÎN LEGĂTURĂ CU SITUAȚIA DIN ORIENTUL APROPIAT

TEL AVIV 1 (Agerpres). — Guvernul israelian i-a propus lui Gunnar Jarring, trimisul special al secretarului general al O.N.U., U Thant, în Orientul Apropiat, să convoace pe reprezentanții celor două părți (Israel și țările arabe) în vederea unui dialog direct — a declarat primul ministru israelian Levi Eshkol. El a menționat că guvernul israelian nu dorește „să interpreteze situația în termeni de învingători și învinși, dar consideră necesar ca după război cele două părți să se întîlnească pentru a discuta despre relațiile dintre ele

și despre pace”. „Nu mă îndoiesc că înțelepciunea va prevala, a spus premierul Eshkol. Se pune numai problema cînd”.

Pe de altă parte, Gideon Rafael, director general în Ministerul de Externe al Israelului, a declarat că în prezent urmează să înceapă stadiul practic care constituie baza mandatului trimisului special al O.N.U. și anume aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate cu privire la reglementarea pașnică a situației în Orientul Apropiat.

note Un rasist în cursa electorală

Georges Wallace „nazulește” de la urce toate treptele demnităților. A fost guvernator al statului Alabama. Deoarece, potrivit normelor legale nu mai putea fi ales în continuare, a promovat în această funcție pe soția sa. De pe platforma de guvernator-consort cu numele și de guvernator-de fapt prin rolul pe care-l joacă efectiv, vizuind acum magistratura supremă — președinția. Data alegerilor prezidențiale se apropie. Timpul nu așteaptă. Este gata să se lanseze în cursă. Cu ce atu? Același care i-a adus și pînă acum faima — rasismul. Un eveniment memorabil al carierei sale politice este legat de anul 1963, cînd s-a postat în fața Universității din Alabama pentru a bara cu propriul său trup intrarea studenților de culoare. Primele lui cuvînte ca guvernator au fost: „Segregație azi, segregație mâine, segregație pe veci”.

Cu această „zestre” ideologic-politică a pornit și la asaltul Casei Albe. După cum a declarat recent, va candida în alegeri din partea unui nou partid creat de el — „Partidul american independent”. Primul punct al programului electoral al acestui partid este, firește, segregarea rasială. Speranțele lui Wallace, vitorul său politic — remarca presa occidentală — se bazează pe perspectiva agravării conflictelor rasiale. „Verile fierbinți” ale anilor 1955 și 1967, au arătat că, în ultima vreme, mai ales în legătură cu agresiunea împotriva poporului vietnamez, lupta pentru drepturile civile ale populației de culoare crește, împletindu-se tot mai strîns cu lupta pentru încetarea războiului. După cum scriu ziarele, și în acest an este de așteptat o „vără” nu mai puțin „fierbinte”. Aceasta cu altă mai mult cu cit probleme sociale ce frămîntă populația de culoare din ce în ce mai acut. În raportul oficial dat publicității ieri dimineață de comisia însărcinată cu studierea tulburărilor rasiale care au avut loc în S.U.A. în 1967 se spune textual: „Au avut loc foarte puține schimbări importante în condițiile care au dus la izbucnirea nemulțumirilor. În mai multe orașe principalul răspuns al oficialităților a fost antrenarea și echiparea poliției cu noi arme. Acțiunile menite să îmbunătățească situația negrilor au fost cu totul neînsemnate”. Comisia recomandă măsuri privind crearea unor noi locuri de muncă, fonduri pentru locuințe etc. și avertizează că în cazul că asemenea măsuri nu vor fi luate este iminentă creșterea luptei negrilor.

În aceste condiții, Wallace urmărește să-și sperie pe alegătorii naivi din ambele partide — democrat și repu-

E. S.